№ 58 (4003)

28 ліпеня 2015 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай
і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная Воля».
Кошт — свабодны.

www.nv-online.info

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выходзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Да ўвагі!
Хто хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

ТЭМА ДНЯ

Хто з прэтэндэнтаў на пасаду прэзідэнта збярэ 100 тысяч подпісаў?

Карэспандэнты "Народнай Волі" назіралі, як ідзе збор подпісаў за некаторых прэтэндэнтаў у прэзідэнты. Рэдакцыйнае заданне было такім: прастаяць гадзіну разам з пікетам...

«Гайдукевіч ізноў у прэзідэнты? Няхай лепш на баяне іграе...»

27 ліпеня. 11.00. Ля ўваходу ў сталічны ГУМ пікет і збор подпісаў за адыёзнага кіраўніка ЛДПБ і шматразовага прэтэндэнта на прэзідэнцкую пасаду **Сяргея ГАЙДУКЕВІЧА** толькі распачынаецца.

Студэнтка Анжаліка, якая пад сцягам ЛДПБ збірае подпісы, распавядае, што *"працуе на дабрачыннай аснове, бо сама – член партыі"*.

Першай падыходзіць паставіць подпіс за Гайдукевіча жанчына сярэдніх гадоў, якая *"сама з сям'і ваенных, і ёй падабаецца чалавек слова"*.

"Гайдукевіч – чалавек слова? – смяецца мужчына побач. – *Вы хоць ведаеце што гэта за чалавек?"*

Дыскусіі не атрымліваецца, і бакі мірна разыходзяцца па сваіх справах. Але ў хуткім часе ставяць свае подпісы яшчэ двое.

"Мэт і задач прэтэндэнтаў не ведаю, але лічу, што ўсе маюць права стаць кандыдатамі", – філасофскі тлумачыць адзін з іх.

Зрэшты, на гэтым усплёск актыўнасці грамадзян заканчваецца, а ля століка распачынаецца спрэчка мужчын, якія пачынаюць абмяркоўваць сітуацыю ў Беларусі ў прыватнасці і ў свеце ў цэлым. Дастаецца ўсім – і ЗША з Польшчай, і краінам Балтыі, і Расіі з Украінай, і Някляеву з Казуліным, і нават *"бабам, якія не дзяцей нараджаюць, а лезуць у палітыку"*.

"І гэты нейкі, як прыбіты, – ківаюць яны на фотаздымак Гайдукевіча. – *Выгляд такі, як быццам асуджаны. Дзе вы такое фота знайшлі? Зрэшты, чаму радавацца, калі ведае, што ў чарговы раз яму нічога не свеціць".*

"Мужчыны, не маглі б вы дыскуціраваць крыху ў баку", – тактычна адганяе ад сябе "палітолагаў" зборшчыца подпісаў.

Атрымлівае Гайдукевіч "на арэхі" і ад сталай жанчыны:

– *Каторы год ідзе ў прэзідэнты, а вынік – нулявы,* – выказвае яна сваю пазіцыю студэнтцы. – *Цябе во тут пасадзілі, грошы на выбарах зарабляюць... О, Гайдукевіч музыкальную школу закончыў! Няхай лепш на баяне іграе, больш толку будзе.*

Тым часам за лідара ЛДПБ ставяць подпісы яшчэ два чалавекі – мужчына і юнак, які... збірае подпісы за прэтэндэнта Віктара Цярэшчанку. Салідарнасць, аднак!

У выніку за гадзіну ў падтрымку Сяргея Гайдукевіча падпісалася пяць чалавек. Ну як, як ён назбірае 100 тысяч подпісаў?

«Можа, за эканаміста?..»

27 ліпеня. 12.00. Там жа, ля ГУМа, збіраюцца подпісы і за малавядомага эканаміста **Віктара ЦЯРЭШЧАНКУ.**

Ля плаката з біяграфіяй прэтэндэнта – пяць маладых людзей, якія праходзяць нейкі інструктаж і разыходзяцца на пікеты ў іншыя "кропкі".

"У нас на адным пікеце збіраюць подпісы два чалавекі, – распавядаюць мне зборшчыкі подпісаў. – *Сёння па Мінску – пяць пікетаў, але ў асноўным ходзім па кватэрах. Колькі подпісаў атрымліваецца ў дзень з аднаго пікета? Каля ста. Але ўсё залежыць ад таго, які дзень, якое надвор'е".*

Каля дваццаці хвілін персонай Віктара Цярэшчанкі наогул ніхто не цікавіцца. Але затым за 10 хвілін ізноў ажно тры чалавекі ставяць свае подпісы ў яго падтрымку. Гэта як нейкія ўсплёскі актыўнасці на сонцы.

"Можа, за эканаміста?" – нясмела прапаноўвае жонцы мужчына і спыняецца ля пікета Цярэшчанкі.

"Ён жа 1950 года нараджэння, 65 гадоў ужо", – тузае мужа за руку жанчына і сама падпісваецца за Таццяну Караткевіч.

Між тым за эканаміста ставяць подпісы яшчэ тры чалавекі. Жанчына, якая падпісалася апошняй, тлумачыць свой выбар так: *"Аддаю свой подпіс за ўсіх прэтэндэнтаў, акрамя Лукашэнкі".*

Вынік работы пікета ў падтрымку Віктара Цярэшчанкі – шэсць подпісаў за гадзіну. Мала.

«Будуць зніжкі, там і набяром»

Пікет па зборы подпісаў за лідара беларускіх казакоў **Мікалая УЛАХОВІЧА** размясціўся на плошчы Калініна. У 14.00 тут нешматлюдна. На агітацыйным стэндзе некалькі ўлётак з фатаздымкам і кароткай біяграфіяй прэтэндэнта. Асобна размешчаны здымак, на якім людзі ў казацкай вопратцы і праваслаўныя святары.

У пікеце трое прыхільнікаў прэтэндэнта, прычым адзін з іх – сам кіраўнік штаба **Міхаіл ВОБРАЗАЎ. Д**а журналіста "Народнай Волі" ён адразу паставіўся з насцярогай і нават папрасіў паказаць журналісцкае пасведчанне: "*Чытаць я чытаў, але ж не бачыў ніколі, як вы выглядаеце"*...

Сварыцца не хацелася, не было такога рэдакцыйнага задання – канфліктаваць. Хаця незразумела, чаму звычайны чалавек, нават не журналіст, не можа стаяць побач з перадвыбарным пікетам і назіраць за працэсам. Нейкая свая логіка ў гэтых казакоў...

Асноўная публіка на плошчы – гэта пара жанчын сталага веку на лавачках ды людзі, якія ідуць праспектам па сваіх справах. Ля пікетаў на хвілінку спыняюцца літаральна адзінкі. Хаця па адзін бок помніка "усесаюзнаму старасце" збіраюць подпісы за Мікалая Улаховіча, па другі – за **Аляксандра ЛУКАШЭНКУ**. Так, за першыя 20 хвілін майго назірання жадаючых падпісацца не аказалася ні на адным пікеце. Нарэшце адна жанчына сталага веку падышла паставіць свой подпіс за дзеючага прэзідэнта. Патлумачыла: "Я спецыяльна са шпіталя прыехала, каб падпісацца за Лукашэнку. Скажу вам шчыра: я хачу, каб ён правіў вечна. А што?.. Ну, калі вечна не атрымаецца, то да таго часу, пакуль я не памру. У нас жа шчаслівая старасць, пра якую старыя за мяжой могуць толькі марыць. Так што больш ні за кога я падпісвацца не стану..."

Агітатары за Улаховіча нават не спрабавалі перацягнуць такую прыхільніцу Аляксандра Лукашэнкі на свой бок. Бессэнсоўна!

– Як ідуць справы? – запытваюся ў жанчын з "Белай Русі", якія збіраюць подпісы за дзеючага кіраўніка дзяржавы.

– А вам гэта навошта? Подпісаў у нас дастаткова.

– Дастаткова для чаго?

– Мы вам не абавязаны даваць справаздачу. Колькі сабралі – столькі сабралі.

– А я вось тут стаю, назіраю і бачу, што за паўгадзіны толькі адзін чалавек знайшоўся, які падтрымаў вылучэнне нібыта "самага папулярнага кандыдата...

У адказ пачула толькі крыўднае маўчанне. Ні слова! Жанчыны сціснулі вусны і адвярнуліся ў іншы бок.

Тым часам ля пікета за Улаховіча прытармазіла маладая дзяўчына. Спадар Вобразаў доўга ёй нешта тлумачыць, потым да размовы далучаецца яшчэ адзін агітатар... Нарэшце дзяўчына не вытрымлівае, дастае з сумкі пашпарт, ставіць подпіс ...

Якраз у гэты час на плошчы прытармożвае машына і нехта гучна выкрыквае: *"Пуцін г...но! Жыве Беларусь!"*

– Гэта на вас так рэагуюць, як на прадстаўнікоў Расіі? – пытаюся ў спадара Вобразава. Хаця, шчыра кажучы, пытанне было не самае разумнае, бо пікет за беларускага казака Улаховіча ніякім асаблівым чынам не пазначаны: калі б не столік з табурэтам і раскладны невялікі стэнд, то і не здагадаешся...

– А што там крыкнулі? – запытваецца ў адказ кіраўнік штаба. – Я не пачуў. Вось, бачыце, людзей няшмат, народ на лецішчах. Вулічныя пікеты не даюць неабходнай колькасці подпісаў, трэба ісці па кватэрах. Час яшчэ ёсць. І вы глядзіце, не напішыце там чаго не трэба, а то мы на вас тады ў суд пададзім.

Раптам ля нас спыняецца яшчэ адна машына і з яе выходзіць сам прэтэндэнт на залічэнне ў кандыдаты.

– Я тут амаль гадзіну і за гэты час толькі адзін подпіс за вылучэнне вашай асобы. Такімі тэмпамі сабраць 100 тысяч подпісаў будзе немагчыма…

– Ды яшчэ ж толькі пачатак кампаніі. Не праблема. Машына толькі разварочваецца, набірае абароты. Усё будзе нармальна.

А жанчына, якая прыехала разам з Мікалаем Улаховічам, дадала: "Трэба будзе ў выхадныя ісці да ГУМа. Там будуць зніжкі, людзі падцягнуцца, вось там і набяром...".

Любоў ЛУНЁВА,
Алесь СІВЫ.

Перадых

Ініцыятыўная група **Сяргея КАЛЯКІНА** ўчора пікеты па зборы подпісаў у сталіцы не праводзіла наогул.

Як патлумачыў нам кіраўнік групы Валерый Ухналёў, гэта звязана з тым, што *"неабходны папярэднія вынікі работы".*

ДЭМАКРАТЫЯ ПА-БЕЛАРУСКУ

Забаранілі...

Улады Мінска забаранілі велапрабег у гонар 25-годдзя Незалежнасці.

Учора ініцыятыўная група Таццяны Караткевіч планавала збор подпісаў каля стэлы «Мінск – горад-герой», адкуль хацела рушыць на роварах да помніка Янку Купалу. Такім чынам меркавалася адзначыць 25-годдзе з дня прыняцця Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце.

Аднак мінскія ўлады не дазволілі велапрабег, спаслаўшыся на тое, што сябры ініцыятыўнай групы маюць права толькі праводзіць пікеты.

Юрыст Уладзімір Лабковіч пракаментаваў гэтую забарону так: "Улады сапраўды могуць не дазволіць велапрабег, таму што гэта масавае мерапрыемства ў грамадскім месцы, а падчас збору подпісаў на гарадскіх вуліцах дазволена толькі пікетаванне. Але ж калі прымяняць закон па ўсіх існуючых канонах, то нават святкаванне дня нараджэння ў кавярні можа быць расцэнена як масавае мерапрыемства».

ВОСТРЫМ ВОКАМ

Анамалія

Цэнтрвыбаркам апублікаваў спісы ініцыятыўных груп кандыдатаў у прэзідэнты Беларусі. Гэта пералік тых людзей, якія на працягу месяца будуць стаяць у пікетах і хадзіць па кватэрах, каб сабраць неабходныя 100 тысяч подпісаў.

Сярод актывістаў мала вядомых асоб, аднак нават сухія лічбы даюць выдатную карціну беларускага палітычнага жыцця.

У ініцыятыўнай групе Аляксандра Лукашэнкі 10.430 чалавек. Як яны набіраліся – невядома, бо абвесткі аб пошуку актывістаў не публікаваліся ў адкрытым доступе. Таямніца раскрываецца пры аналізе гендарнай прыналежнасці сяброў ініцыятыўнай групы.

Сярод «прыхільнікаў» Лукашэнкі 8673 жанчыны і 1757 мужчын. Прапорцыя складае 83:17. У 2010 годзе назіралася падобная сітуацыя, 81:19. Гэта неймаверныя лічбы! Яны дапушчальныя толькі ў выпадку, калі кандыдат мае яркую гендарную праграму, напрыклад, прадстаўляе жаночую партыю.

Зрэшты, раўнютка такая прапорцыя мужчын і жанчын сустракаецца ў зборніку Белстата, прысвечанаму адукацыі. Сярод настаўнікаў у беларускіх сярэдніх школах працуе 83% жанчын і 17% мужчын. Супадзенне?

У цэлым мужчыны ў сілу тых ці іншых абставін праяўляюць большую палітычную актыўнасць за жанчын. Такая тэндэнцыя назіраецца бадай ва ўсіх краінах свету. Савет Еўропы дэкларуе ў якасці адной з мэт давядзенне долі жанчын ва ўладзе да 40%.

Чым вышэйшы ўзровень улады, тым доля жанчын становіцца меншай. Напрыклад, сярод дэпутатаў беларускіх мясцовых Саветаў летась было абрана 46% жанчын. У Палаце прадстаўнікоў гэты паказчык зніжаецца да 26%, жанчын-міністраў – дзве.

Факт у тым, што ні на адной прыступцы палітычнай актыўнасці жанчын не бывае больш за мужчын. Аналіз спісаў ініцыятыўных груп кандыдатаў у прэзідэнты пацвярджае гэтую думку.

Напрыклад, сярод зборшчыкаў подпісаў Анатоля Лябедзькі 62% мужчын, у Сяргея Гайдукевіча – 60%. У Сяргея Калякіна і Таццяны Караткевіч – па 57%. Кандыдат Жанна Раманоўская з нерэпрэзентатыўнай малой ініцыятыўнай групай мае ў спісе 53% мужчын. У Віктара Цярэшчанкі – 50,4%.

То бок усе апаненты ўлады (тыя, хто хаця б заклікае галасаваць за сябе, а не за Лукашэнку), маюць сярод сваіх актывістаў 55–60% мужчын.

А што ж Мікалай Улаховіч, пра набор у ініцыятыўную групу якога не было вядома да апошняй хвіліны падачы дакументаў у ЦВК? Ягонае «Беларускае казацтва» – ушчэнт мужчынская арганізацыя, аднак у ініцыятыўнай групе лідара толькі 29% мужчын. Гэтая лічба куды бліжэй да паказчыкаў Лукашэнкі.

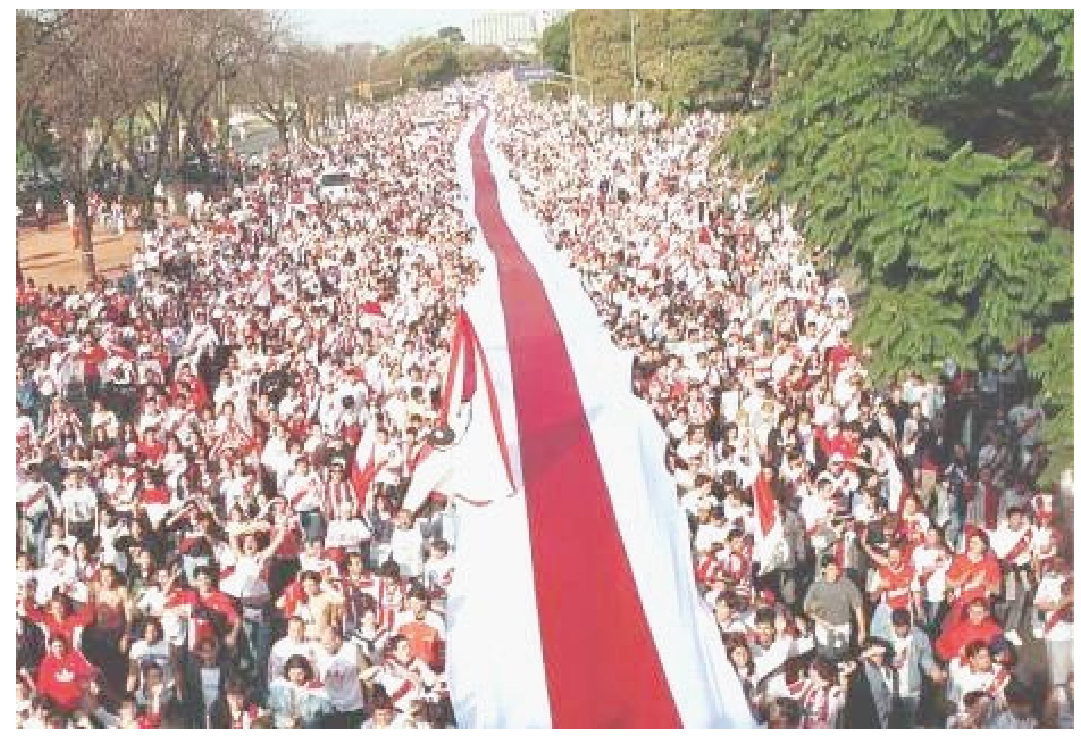
* * *

Доля мужчын і жанчын у ініцыятыўных групах

№	Кандыдат	Група	Доля мужчын	Доля жанчын
1	Аляксандр Лукашэнка	10.577	17%	83%
2	Сяргей Гайдукевіч	2481	60%	40%
3	Таццяна Караткевіч	1993	57%	43%
4	Сяргей Калякін	1510	57%	43%
5	Мікалай Улаховіч	1426	29%	71%
6	Анатоль Лябедзька	977	62%	38%
7	Віктар Цярэшчанка	946	50,4%	49,6%
8	Жанна Раманоўская	110	53%	47%

Ягор МАРЦІНОВІЧ
nn.by.

ДАТА

Мы, беларускі народ...

Учора, 27 ліпеня, споўнілася 25 год з дня прыняцця Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце Беларусі.

Дэкларацыя абвясціла поўны дзяржаўны суверэнітэт БССР як вяршэнства, самастойнасць і паўнату дзяржаўнай улады рэспублікі ў межах яе тэрыторыі, правамоцнасць яе законаў, незалежнасць рэспублікі ў знешніх адносінах. З 1991-га па 1996 год галоўнае нацыянальнае свята Беларусі – Дзень незалежнасці – адзначалася менавіта 27 ліпеня і было прымеркавана да даты прыняцця Дэкларацыі аб дзяржаўным суверэнітэце. Пасля прыходу да ўлады Аляксандра Лукашэнкі падчас рэспубліканскага рэферэндуму 1996 года было прынята рашэнне аб святкаванні Дня незалежнасці 3 ліпеня ў дзень вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

– Гэтая дата вельмі важная, бо мы паказалі шлях, якім павінна ісці беларуская нацыя. Там быў вельмі важны пункт, што дзяржава збіраецца быць нейтральнай і бяз'ядзернай, – кажа былы дэпутат Вярхоўнага Савета **Лявон БАРШЧЭЎСКІ.** – Гэта вельмі актуальна ў наш час, паколькі папаўзнавенні і спробы не заўважаць гэты пункт ёсць. Але мы маем аснову – маральную і прававую, каб некалі ўсё ж дамагчыся гэтага пункта. І пытанне незалежнасці краіны вельмі цесна звязана з гэтым. Калі мы будзем весці самастойную палітыку, то будзем незалежнай дзяржавай.

– Кажуць, што Дэкларацыя была своеасаблівым кампрамісам эліт…

– Думаю, што так. Большасць у Вярхоўным Савеце ўвогуле не ўяўляла і не думала пра гэта. Меншасць уяўляла і думала, але павінна была дамовіцца з большасцю. Прынамсі, першыя дзесяць пунктаў Дэкларацыі былі вынікам цяжкай працы і дамовы. Але ізноў-такі гэта паказала, што ў Беларусі розныя палітычныя плыні могуць паміж сабой дамаўляцца. І гэта таксама добры прыклад для будучыні. Усяго гэтага зараз няма.

– А што маем праз 25 гадоў пасля прыняцця Дэкларацыі?

– Прасцей сказаць, чаго не маем… Няма кампрамісу, няма рэальнай незалежнасці і руху да нейтралітэту. Дэкларацыя – дакумент на будучыню. І ў гэтым яго вялізнае значэнне.

СЛЫШАЛИ?

Съезд Свободного профсоюза потребовал отставки президента и правительства

XI съезд Свободного профсоюза Беларуского (СПБ) состоялся в Минске в прошлые выходные.

Работа профсоюза за отчетный период была признана удовлетворительной. Михаила Ковалькова переизбрали председателем СПБ. Делегаты съезда приняли заявление о системном ухудшении социально-экономического положения трудящихся в Беларуси и потребовали отставки президента и правительства.

– Уже стали нормой сокращенные рабочие недели на многих предприятиях страны, а вместе с этим и снижение заработных плат работников. С учетом инфляции и роста цен заметно снизился уровень жизни как работающих граждан страны, так и пенсионеров. Резко снизилась покупательская способность граждан. Приходиться экономить на всем, и в первую очередь на продуктах питания, – отмечается в заявлении профсоюза.

Делегаты съезда потребовали: **«Президент и правительство, не способные справиться с наступившими и наступающими реалиями, должны уйти в отставку и не испытывать более терпение людей».**

В заявлении также содержится призыв прекратить преследование работников за членство в Свободном профсоюзе (особое внимание обращено на случаи увольнений на ОАО «Бобруйский завод тракторных деталей и агрегатов» и ОАО «Полоцк-Стекловолокно»).

Кроме того, делегаты XI съезда Свободного профсоюза потребовали отмены Декрета №29 «О дополнительных мерах по совершенствованию трудовых отношений, укреплению трудовой и исполнительской дисциплины», Декрета №5 «Об усилении требований к руководящим кадрам и работникам организаций» и Декрета №3 «О предупреждении социального иждивенчества» (о тунеядстве).

УРАДЖАЙ-2015

Сельгасарганізацыі Беларусі па стане на раніцу панядзелка 27 ліпеня намалацілі 1 мільён 242 тысячы тонн збожжа. Гэта амаль у 2,5 раза менш, чым на гэтую ж дату ў мінулым годзе.

Па аператыўнай інфармацыі Міністэрства сельскай гаспадаркі і харчавання, зерне абмалочана з 396 тысяч гектараў, або з 17,6% плошчаў, якія падлягаюць уборцы. У ведамстве таксама адзначаюць, што ўраджайнасць збожжавых і зернебабовых культур у бягучым годзе ніжэй за леташнюю на 7,9 цэнтнера з гектара і складае 31,4 ц/га. У многіх раёнах адмоўна адбілася засуха.

Паводле інфармацыі Мінсельгасхарча, па валавым зборы збожжа лідзіруюць сельгасарганізацыі Гомельскай вобласці, дзе сабрана 414,9 тысячы тон збожжа, але найбольш высокі ўзровень ураджайнасці – у сельгасарганізацыях Гродзенскай вобласці, дзе сярэдняя ўраджайнасць складае 46,3 ц/га.

НАДВОР'Е

Не горача

Спакойнае, але не вельмі цёплае надвор'е абяцаюць сіноптыкі на гэтым тыдні.

Навальнічныя франты выціснулі вельмі цёплае паветра за межы краіны, і з поўдня Балтыйскага мора ў Беларусь пачало паступаць больш свежае паветра.

На гэтым тыдні чакаюцца кароткачасовыя дажджы, тэмпература паветра будзе на 1–3 градуса ніжэй за кліматычную норму, – паведамляе Белгідрамет.

У аўторак 28 ліпеня чакаюцца непрацяглыя дажджы, месцамі навальніцы, тэмпература днём +19...+26 у залежнасці ад рэгіёна.

У сераду захаваецца такое ж надвор'е. А вось 30 ліпеня, у чацвер, з поўдня Скандынавіі ў Беларусь прыйдзе парывісты вецер, хаця тэмпературны фон не зменіцца.

ГРОМКОЕ ДЕЛО

12 лет лишения свободы?

*Конфискация всего имущества и штраф в 500 базовых величин. Именно такое наказание гособвинитель попросил суд назначить для бывшего главы Белкоопсоюза **Сергея Сидько**.*

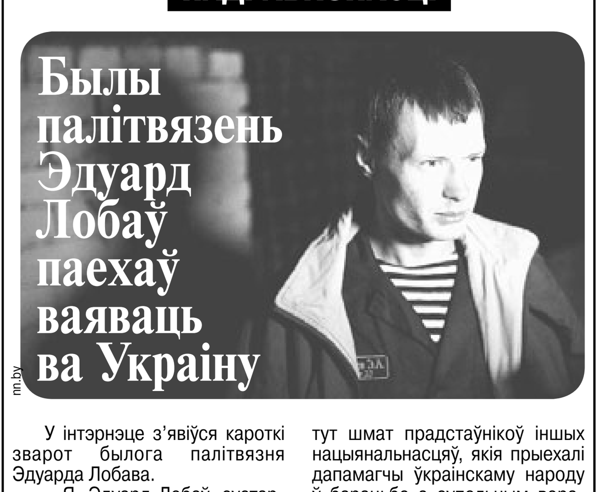
Бывшего начальника управления капитального строительства и инвестиций Белкоопсоюза **Дмитрия Колодезного** могут признать виновным и подстрекательстве к даче взятки в крупном размере. Для него прокурор потребовал наказания в виде 5 лет и 6 месяцев лишения свободы со штрафом 300 базовых величин, с конфискацией всего имущества, с лишением права занимать руководящие должности сроком на 5 лет, с отбыванием наказания в исправительной колонии усиленного режима.

...

Отлашение приговора назначено на 14 августа.

Марина КОКТЫШ.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

СТОЛИЦА

Комфорт для велосипедистов

АДКРЫТЫМ ТЭКСТАМ

Чаму я не пайду на выбары...

З ПЕРШЫХ ВУСНАЎ

Алесь Беляцкі быў арыштаваны 4 жніўня 2011 года і прыгавораны за ўтойванне даходаў у асабліва буйным памеры да чатырох з паловай гадоў пазбаўлення волі з канфіскацыяй маёмасці.

Алесь БЯЛЯЦКІ: «Турма нагадвае пра сябе ў снах»

*Карэспандэнт "Народнай Волі" гутарыць з праваабаронцам **Алесем БЯЛЯЦКІМ**, які вышаў на волю крыху больш за год таму.*

ТРАГЕДЫЯ

Жахлівы пікнік

У Баранавіцкім раёне на беразе возера каля вёскі Амнявічы п'яны 26-гадовы мужчына на Volvo наехаў на намёт, у якім спала 22-гадовая дзяўчына.

АБІТУРЫЕНТ

Застанемся без інжынераў?

ФУТБОЛ

Група «А»

Гутарыў **Алесь СВЯТЛАНІЧ.**

КАЗУС

У Шклове ўшанавалі гістарычную бязглуздзіцу

Алесь АСІПЦОЎ.

РЭАЛЬНАЯ ЭКАНОМІКА

Вяртанне ў 1990-я гады?

КРЫМІНАЛ

Пацярпелі прастытуткі

ЧУЛІ?

Паездка ў Оршу скончылася для фанатаў «Тарпеда-БелАЗ» крымінальнай справай

СЕЛЬСКАЯ ДРАМА

Разгром

Ферма молодняка.

Баня.

Клуб.

Представьте: существовало сельскохозяйственное предприятие под поэтическим названием «Романово», неплохое хозяйство, вполне успешное, насколько можно быть успешным в тогдашних условиях.

Сергей Владимирович КЛИМОВИЧ, житель д.Ленино Слуцкого района.

ОТ РЕДАКЦИИ

Неравнодушных людей «Народная Воля» всегда поддерживает. Как и внимательно выслушивает тех, у кого, возможно, есть альтернативная точка зрения. Поэтому мы обращаемся к руководителям Слуцкого района с просьбой изложить аргументированную позицию.

ГРОМКОЕ ДЕЛО

Следственный комитет и «ловушка бедности»

Такого человека – и за решетку...

Глава Парка высоких технологий, бывший посол Беларуси в США **Валерий Цепкало** заступился за арестованного бизнесмена ИТ-бизнесмена Виктора Прокопени.

КАЛОНКА АЛЕСЯ НЯЎВЕСЯ

Прыхоўвае айцец і пернік, і дубец

"Жанчына, вядома, можа, і будзе вельмі ўплывовым чалавекам, але яна ўсё ж такі будзе працаваць у нейкай традыцыйнай сферы – кіраваць адукацыяй ці культурай. Але "бацькам" мусіць быць мужчына, гэтакі айцец нацыі", – заявіла кіраўніца Цэнтрвыбаркама Лідзія Ярмошына.

Дылемы, мусібыць, нямашка
Для кожнай дзеўкі ці хлапца:
Без бацькі жыць на свеце цяжка
І немагчыма – без айца.
Ці можна ж уявіць без бацькі
Сямейны годны рацыён?
За што купляць дзіцяці цацкі,
Тым больш кампʼютар ці айфон?
Рукою шчодрай хто заплаціць
За шапкі, боты і штаны?
Хто раскашэліцца на плацці,
Як школьны вечар выпускны?
Хто дасць дарослым дзецям
сродкі
Для іхніх дач, машын, кватэр?
Бадай, таксама бацька ўсё-ткі,
Хоць ён ужо й пенсіянер.
Сказаў пра бацьку слоў даволі –
Ён спраўна ношку валачэ.
Ды ў бацькі ёсць другая роля,
Бо ён жа і айцец яшчэ.
Айцец, бадай, усё гатовы
Зрабіць для родных дзетак, каб
У іх няспелыя галовы
Закладваўся духоўны скарб.
Падкажа ён праблем прычыну,
Як зло адрозніць ад дабра,
Параіць перарослу-сыну,
Калі "прышчы зганяць" пара...
Як для дзяцей няўцям навукі,
Тады турботлівы айцец,
Каб лепш засвойвалі, у рукі
Бярэ папругу ці дубец.
Яшчэ матуля ёсць у хаце,
Якую любім без канца,
Ды заменіць ніколі маці
Не зможа бацьку і айца.
Краіна наша, скажам прама, –
Лічы, што гэткая ж сям'я.
Патрэбны Бацька ёй таксама.
Айцец жа трэба – удвая.
Такія, зрэшты, паралелі
У выбаркама старшыні.
Без Бацькі што б пілі і елі?
Нічога не было б ані!
І юнаку, і перастарку,
Як абяцаў даўным даўно,
Ён забяспечыў "чарку-скварку",
Дае "чарніліца"-віно.
Не носіць аніхто анучы –
Адзежы ўдосталь хоць якой.
Таму няма падстаў для бучы,
Усюды злагада, спакой.
Дастойна Бацька год ад года
Нясе цярновы свой вянец.
Для нашай нацыі-народа
Ён, безумоўна, і Айцец.
Ідэй і думак генератар,
Духоўны лідар-правадыр.
І кожны дзень для нас як свята:
Паўсюль вайна,
У нас жа – мір.
А калі хтосьці мае прагу
Пайсці насуперак яму,
Айцец тады ўжывае "дзягу":
Каму пад зад, каго ў турму.
І для дзяцей, і для краіны
Мяняць бацькоў няма прычын.
Айцец на ўсё жыццё адзіны,
Калі ж другі – дык то Айчым.
Тым больш згадзіцца немагчыма
(Дый планаў не было ў Творца),
Як хоча выступіць жанчына
У ролі Бацькі і Айца.
Ці ж ёй адужаць ролю тую,
Калі "курыная мазгі"?
Няхай яна баршчы гатуе,
Пячэ бліны і пірагі.
Яе абʼект галоўны – крама,
Для радасці – парфумы пах...
Так старшыня Цэнтрвыбаркама
Акрэсліла наш светлы шлях.

* * *

Аднак жа я з такой нагоды
Хачу спытаць напрыканцы:
Пры нашым часе для народа
Ці трэба ўвогуле "айцы"?

ПОЗДРАВЛЯЕМ!

60 лет – друг для друга

Удивительный, счастливый мне выпал шанс – поздравить с 60-летием совместной жизни прекрасных людей, родителей моей школьной подруги Майю Ивановну и Владимира Петровича Науменко.

Владимир Петрович и Майя Ивановна вырастили двух дочерей, став для них примером в семейной жизни, – у Ирины и Татьяны крепкие браки, стаж которых идет на 4-й десяток лет. Дочери подарили родителям двух внуков и внучку, а те в свою очередь – правнука и правнучку.

Владимир Петрович и сейчас обращает на себя внимание: подтянутый, оптимистичный, общительный. Ему никогда не изменяет чувство юмора. А когда-то по нему вздыхало немало барышень в Несвиже, куда он приехал после окончания Саратовского военного артиллерийского училища. Вот только 22-летняя Майя, недавняя студентка Минского финансово-экономического техникума, работавшая по распределению в несвижском отделении сбербанка, так рассказывала своей маме об ухаживаниях лейтенанта Науменко: «Он хороший, но не очень красивый!»

Познакомились молодые люди в клубе на танцах. Владимир ухаживал за Майей настойчиво, несмотря на то, что у нее был молодой человек – кстати, комсомольский работник, видимо, с большими видами на будущее: Владимиру даже намекали, что у него могут быть неприятности, если он не прекратит своих ухаживаний. Лейтенант не прекратил, а перед отъездом на учебу в военную академию решительно сделал Майе предложение. Видимо, к тому моменту представления девушки о мужской красоте претерпели изменения... Она ответила согласием.

30 июля 1955 года началась их общая история.

Владимир Петрович служил, затем преподавал на военной кафедре Белорусского политехнического института. Майя Ивановна работала в бухгалтерии завода «Ударник», потом – экономистом в Белорусской государственной филармонии. Это место работы было созвучно увлечению всей ее жизни – пению. Занималась в народной студии при Доме офицеров, пела в концертах. От нее я впервые услышала чудный романс на стихи А.Фета «На заре ты ее не буди...», который поразил меня 12-летнюю и на всю жизнь стал любимым.

Владимир Петрович всегда мечтал вернуться на родину – в город Баксан. Там остались родной дом, родные могилы... Зная, как это важно для мужа, Майя Ивановна не раздумывая поехала в далекую Кабардино-Балкарию. Помню, как я была потрясена, узнав, что эта аристократичная женщина, образец элегантности и стиля, завсегдатай филармонических концертов, стала настоящей хозяйкой частного дома с подворьем: плодовые деревья, домашняя птица, огород... И управлялась с этим хозяйством уверенно и умело. Через 17 лет, когда на Северном Кавказе стало неспокойно, чета Науменко вернулась в Минск.

В 2010 году мы были напуганы: Владимир Петрович внезапно упал и пять дней пролежал в коме, на аппарате искусственного дыхания. Врачи советовали готовиться к худшему... На шестой день он открыл глаза, удивился, что рядом нет жены, назвал не только все свои данные, но и номера мобильных телефонов всех родных с префиксами. И после восстановления продолжает до сих пор вести прежний образ жизни: утренняя зарядка, ежедневные 5-километровые прогулки, поездки на дачу...

А в мае этого года занемогла Майя Ивановна – инсульт. После первых тяжелых недель она неожиданно быстро стала, как выражаются врачи, «отстраиваться». Доктора были удивлены. Но если учитывать не пульс-давление-температуру, а вещи другого – высшего – порядка, то нет ничего странного: люди просто продолжают делать то, что делали 60 лет, – жить друг для друга.

Александра ЛОБЗОВА.

ПРАЦЯГ ТЭМЫ

Нарач: загубім альбо выратуем?

Як аказалася, многіх не пакінулі раўнадушнымі мае артыкулы аб праблемах возера Нарач ("Н.В.", 23.12.2014 г. і 23.06.2015 г.). Чытачы ўдзячны газеце, бо нават не чулі аб цяперашнім гаротным становішчы Беларускага мора, усхваляваныя аматары прыроды мне званілі, выказваючы падзяку за ўзнятую тэму, заяўляючы аб поўнай салідарнасці з маёй пазіцыяй. Вялі гутарку пра канкрэтную дапамогу і давалі парады, як надалей захаваць і абараніць цуд прыроды. Некаторыя прапаноўвалі забраць Беларускае мора ў нацыянальнага парку і перадаць у падпарадкаванне Мядзельскага райвыканкама ці Міністэрства прыродных рэсурсаў і экалогіі, больш смелыя і рашучыя нават стаялі за тэрміновае стварэнне камітэта выратавання сумесна з прадстаўнікамі ўлад і грамадскімі арганізацыямі, юрыстамі, вучонымі і гідраэколагамі, зарэгістраваўшы той і надзяліўшы канкрэтнымі паўнамоцтвамі.

Я, шчыра кажучы, не ў сіле прадказаць, як гэта справа будзе рухацца далей і якія канкрэтныя крокі для захавання возера прадпрымуць улады разам з эколагамі, але ў заключэнне хачу выказаць яшчэ некаторыя свае меркаванні і пажаданні.

З нас нікому не трэба хлусіць, быццам з Нараччу праблем не існуе, здароўе і неадольная сіла аж свішчуць з яго і тут няма чаго баяцца. Не маніце найперш Нарачы, бо возера вельмі хваравіта рэагуе на падобную няпраўду, не вешайце лухту на вушы самім сабе, не расказвайце казкі грамадскасці, што сапраўды зашурылася ў сваіх штодзённых праблемах і яшчэ не цяміць, да чаго давялі жамчужыну Беларусі.

Зараз Беларускае мора не трэба бяздумна забудоўваць з усіх бакоў, пазбаўляючы глытка апошняга чыстага паветра, а, прыпыніўшыся, уважліва сканцэнтраваць сваю ўвагу на яго самаадчуванні і здароўі. Чаго, часта думаю, цiснуцца сюды і нішчыць унікальнае месца? Наколькі вядома, у краіне налічваецца аж 10 000 азёр, дык чаму не пакінуць унікальным прыродным запаведнікам гэтыя мясціны, а розныя дамы адпачынку і санаторыі не параскідаць па іншых мясцінах недалёка ад Беларускага мора, таксама інтрыгуючых і прывабных, дапусцім, такіх як азёры Свір, Рудакова, Швакшты? Абыдзем бокам заказнік Блакітныя азёры, але ж тут за пару дзясяткаў кіламетраў арыгінальныя Кузьмічы і Воўчына... Усяго за пяць вёрст ад пакутніцы Нарачы пачынаецца Пастаўскі раён, густа заліты мілымі воднымі чашамі, а затым Браслаўшчына і Глыбоччына...

Сёння неабходна стварыць аўтарытэтную кампетэнтную камісію і правесці тонкі экалагічны аналіз Беларускага мора. Такі аналіз адметны тым, што пры ім разумна і аб'ектыўна ацэньваецца стан вадаёма, падрабязна аналізуюцца ўсе праблемы, абрынутыя на яго, і знаходзяць комплекснае вырашэнне, якое не дазваляе губіць жамчужыну Беларусі далей – узровень антрапагеннага ўздзеяння на экасістэму возера дасягнуў амаль крытычнай мяжы. Пажадана было б разлічыць, якая экалагічная рызыка з'явіцца ў выніку новых нагрузак пры маштабным развіцці індустрыі адпачынку.

Трэба прызнаць, што, на вялікі жаль, цяперашняя ахова Нарачы – гэта імітацыя бурнай дзейнасці і сумленных адносін да сваіх прамых абавязкаў тых, хто за яго нясе прамую адказнасць, каб замесці сляды бяздзейнасці, нежадання і няўмення дапамагчы няшчаснай жамчужыне Беларусі. Закінутае і моцна хворае возера на самай справе нічым не лечыцца, на здароўе вады ніхто не звяртае ўвагі, да яго не толькі не даходзяць рукі, але, напэўна, не хапае і сродкаў. Можна выказаць шмат заўваг у адрас тых арганізацый, якія займаюцца прыродаахоўнай дзейнасцю, але галоўная з іх заключаецца ў тым, што адсутнічаюць умела распрацаваныя планы захавання цуда прыроды. Не, нейкія планы тут могуць прадставіць, але яны звязаны не са здароўем няшчаснага вадаёма, а... з перспектывамі развіцця курортнай зоны. Маўляў, ёсць грошы, і тут та-ако-е набудуем, што пачарнеюць ад зайздрасці нават у сусветнавядомым Дубаі. Але мы ўжо пераканаўча даказалі, што, бурна развіваючы курортную зону і

лепячы будынкі адзін на другім, вадаём не лечым, а яшчэ больш паглыбляем ягоны страшны дыягназ. Гэта тое самае, калі моцна крытыкуем узровень медыцынскага абслугоўвання ў бальніцы, дзе няма ні лекаў, ні талковых дактароў, не хапае харчу і чыстай бялізны, а нас запэўніваюць, быццам сітуацыю выправяць, бо адрамантуюць і прыгожа атынкуюць стары бальнічны корпус.

Зараз варта не замінаць сляды злачыннай дзейнасці на берагах вадаёма, не хітрыць і выкручвацца, зводзячы да таго, быццам тут усё о'кэй і вострых праблем не існуе, а шчыра прызнацца і данесці неабходную інфармацыю. Суполцы адказных чыноўнікаў, што гаспадараць на берагах цуда-возера ў жаданні выціснуць з яго вялікія грошы, разам з вядучымі эколагамі краіны трэба выкласці без утайкі існуючыя праблемы і прапанаваць эфектыўныя шляхі іх вырашэння.

А зараз я хачу адкрыта прысароміць сучасных эколагаў разам з уладамі за іхняе бяздзеянне ў адносінах да выратавання Нарачы і пажадаць ім павучыцца... у палякаў далёкіх 30-х гадоў мінулага стагоддзя. Выкладу тут не просты факт, а нават у нечым сенсацыйны, бо яго ўсе спецыяльна замоўчвалі і абыходзілі бокам, не апавяшчалі, быццам такога не было, пра падобнае ніхто не пісаў і ніколі не расказваў. Вы толькі не губляйце часу і не шукайце яго ў савецкіх кнігах, гістарычных артыкулах і ўспамінах мясцовых людзей, у хранікальна-дакументальных стужках пра жыццё ў Заходняй Беларусі таго часу. Я перакананы, што калі ён недзе і ўсплывае, то толькі пад грыфам "Сакрэтна", каб пра яго ніхто не чуў і падобнае не абмяркоўваў.

З нашэсцем савецкай улады на заходнія землі ў свядомасць беларусаў калом загналі афіцыйна раскручаную думку: існаванне польскіх улад да 1939 года – гэта акупацыя злых ворагаў нашай зямлі, вынішчэнне ўсяго беларускага, якія ніколі не жадалі дабра гэтаму краю і ягоным людзям. Падобная інфармацыя, мякка кажучы, не вельмі дакладная, бо тыя, аказваецца, моцна любілі Беларускае мора і абарону ягонага здароўя лічылі сваім святым абавязкам. Так-так, я зусім не перабольшваю.

Некалі, у далёкія гады, пры "панскай Польшчы", улады, як ні дзіўна, з вялікай любоўю ставіліся да Нарачы. Афіцыйная прапаганда "Польска можэ" ("Польскае мора" – так тады звалі гэты вадаём) моцна і пастаянна хваліла і нават выдавала кідкія для таго часу рэкламныя буклеты. Возера стараліся захаваць, ушанаваць і прывіць да яго павагу тутэйшым жыхарам і прыезджаму "панству". Кожны год цёплым майскім днём адбывалася ўрачыстая цырымонія "Высвячэння Нарочча". Адмяняліся заняткі ва ўсіх мясцовых школах, густыя натоўпы задаволеных радасных дзяцей разам са святарамі кіравалі да берага цуда-возера. Гэта вялікая падзея для хлопчыкаў і дзяўчынак, яны гуртаваліся і ішлі весела і з узнятым настроем, і гэта было, так бы мовіць, нейкае сонечнае свята вясны. За партай мучыцца не трэба, а на беразе чакае смачны гасцінец – бясплатная булачка, пахучая макам і свежай каляндрай, з салодкай какавай. У адной суполцы з падлеткамі да "Польска можэ" крочылі і ксяндзы, такія велічныя ў спакоі, з крыжамі на грудзях і ў яркім святочным серабрыстым убранні. Вучні слухалі пропаведзі свяшчэннікаў, якія маліліся за здароўе і прыгажосць Нарачы, просячы Бога, каб тое цешыла людзей і заўсёды вабіла вока чысцінёй і смачнай рыбай. Ксяндзы ўрачыста свенцілі ваду, і гучаў строгі і велічны голас, заклікаючы школьнікаў шанаваць Бога і любіць "Польскае мора", берагчы яго і захоўваць для нашчадкаў.

Пасля тут жа на беразе пра любоў да роднага возера і бацькоўскай зямлі заклікалі настаўнікі, ледзь не чытаючы кароткі курс экалогіі. Падкрэсліваючы і звяртаючы сваю ўвагу на тым, што найбольш губіць і блоціць чысціню вады і як належыць паступаць бацькам і дзецям, усім нам, хто жыве каля вадаёма, каб не забруджваць нарачанскія плёсы.

Цяжка паверыць, але ж гэта рэальнасць. І падобнае адбывалася ў далёкія трыццатыя гады мінулага стагоддзя, калі Заходняя Беларусь належала "панскай Польшчы".

У заключэнне адна цікавая прапанова. У Арменіі апошняя нядзеля жніўня аб'яўлена Днём возера Севан, якому ў свой час чалавек таксама нашкодзіў, абязводзіўшы яго амаль на трэць. Але там спахапіліся і зразумелі, якое зло прынеслі свайму велічнаму Севану ў сувязі з будаўніцтвам Разданскай ГЭС.

Каб прыцягнуць увагу грамадскасці да захавання і здароўя Беларускага мора, ці не прыйшоў час і нам аб'явіць летні выхадны дзень, дапусцім, першую нядзелю чэрвеня ці ліпеня, Днём возера Нарач з масай розных экалагічных і культурных мерапрыемстваў?

Вячаслаў ЛАПЦІК.

Мінск.

СИТУАЦИЯ

Зачем нам лифт?

С июля 2014 года в нашем доме в девять этажей начали брать плату за пользование лифтом с жильцов второго этажа.

Фактически мы жильцы первого этажа, так как все квартиры первого этажа забрала секретная фирма из России, заглушив все двери.

Мы написали заявления-протесты в ЖЭУ №12, расчетно-кассовый центр №5 (нач.Н.Г.Шембалова), начальнику ЖРЭУ Октябрьского района Д.Е.Бирюкову – не помогло.

Написали в Министерство жилищно-коммунального хозяйства. Начальник экономики Е.И.Дудинская ответила, чтобы собрали подписи жильцов второго этажа, заблокировать кнопку этого этажа (согласие).

Мы на втором этаже поговорили и для доказательства согласия собрали подписи.

Но заместитель министра ЖКХ А.А.Терехов прислал в ЖЭУ №12 письмо, что этого мало. Надо собрать собрание всего дома. Так как всех собрать на собрание невозможно, мы собрали подписи. Но служба по лифтам (директор А.Г.Струнович) ответила, что и этого мало. Надо еще вступить в какой-то кооператив.

А деньги с нас, жильцов второго этажа, Н.Г.Шембалова продолжает высчитывать фактически за непользование лифтом. Это же бандитизм, позорящий всю власть, то есть мы, жильцы второго этажа, этой услугой не пользуемся, а с нас сдирают деньги...

Просим за издевательство наказать виновных и вернуть деньги, высчитанные из нас несправедливо с июля 2014 года.

По просьбе жильцов второго этажа – А.С.МЕДВЕДЕВ, Н.Г.ЛОБАНОВ.

Могилев.

ЕСТЬ ВОПРОС

Технологии против угонщиков

Краем уха слышал, что сейчас на автомобили и велосипеды можно нанести какую-то противоугонную маркировку. А не могла бы «Народная Воля» рассказать об этом подробнее?

Виктор Георгиевич САМОСЕЙКО, Минск.

Маркировка – это нанесение по специальной технологии невидимых микроточек на имущество, принадлежащее юридическим или физическим лицам с постановкой в базу данных на учет МВД, которая позволяет сотрудникам милиции установить истинного владельца имущества. При противоугонной маркировке на узлы и детали автомобиля наносится VIN код (уникальный идентификационный номер автомобиля, присваиваемый ему заводом-изготовителем при выпуске машины с конвейера).

Маркировка состоит из двух частей: видимая противоугонная маркировка и невидимая противоугонная маркировка. При видимой противоугонной маркировке наносится VIN код номера кузова на все стекла, фары, передние и задние фонари. Клеятся предупреждающие наклейки о наличии маркировки. Невидимая противоугонная маркировка: ультрафиолетовым фломастером наносится VIN код в салоне автомобиля на наиболее дорогостоящие детали салона. По желанию можно нанести дополнительную невидимую маркировку на любые узлы и детали. Кстати, маркировку может нанести сам владелец имущества согласно прилагаемой инструкции к маркировочному комплекту.

Для угонщика такой автомобиль не представляет интереса, так как для его легализации необходимо заменить все промаркированные детали автомобиля, а для этого потребуются большие финансовые средства и время, что крайне невыгодно для угонщиков.

По статистике, из 16.600 промаркированных автомобилей на территории Республики Беларусь было угнано всего 4, причем один обнаружен благодаря дополнительной маркировке.

МЫСЛИ ВСЛУХ

Нужна ли нам такая «уникальная» модель?

Что и говорить, каждая новая «новация» наших властей и креативна, и по-своему уникальна. Взять, к примеру, свежие идеи в области управления коммерческими банками. Оказывается, Нацбанк Беларуси должен не просто регулировать, а управлять работой коммерческих банков, взяв под полный контроль работу финансовых структур первого уровня. *«Единственная новация, на которой я настаиваю, – с течением времени, видя ситуацию... это суперновация. Я очень жестко требую замкнуть коммерческие банки первого уровня на Национальный банк»,* – заявил Лукашенко, представляя сенаторам нового главу Нацбанка РБ. *«В России сейчас модно говорить – регулировать, Нацбанк – регулятор, так они это называют. Управлять нужно, а не регулировать»,* – подчеркнул он.

Идея прямого управления – распоряжения чужими деньгами не является совсем уж оригинальной. Большевики эту идею уже давно опробовали, впрочем, с плачевными результатами. Но сегодня, когда опыт большевиков и результаты воплощения идей «чучхе» всем известны, их повторение является все же уникальным явлением. Столь же оригинальны и инициативы нашей власти и в области кадровой политики, которую независимые эксперты называют кто «крепостным правом», а кто и «рабовладельческим». Практически никто в мире сегодня не применяет и наши методы борьбы с «тунеядцами». В общем, уникальность действительно налицо, и, с гордостью говоря об «уникальной модели», наша власть не грешит против истины.

Однако стоит все же заметить, что хотя оригинальность, уникальность практически часто приветствуются, но это все же не всегда хорошо. Дело в том, что оригинальные или уже забытые и оригинальные только поэтому, идеи еще остались, а вот хорошие практически все уже исчерпаны, уже опробованы и внедрены в практику. Это типа как с конструированием новых разновидностей стульев. Пишут, что едва ли не каждый дизайнер мебели создает свой вариант стула. Вроде как без этого и мировой знаменитостью стать проблематично. Соответственно существуют тысячи вариантов конструкций и дизайна стульев. Вот только сидеть на большинстве из этих «уникальных моделей» довольно неудобно, а на некоторых так и совсем невозможно. При этом практически самым удобным до сих пор считается классический венский стул. Примерно то же и с экономикой. Оригинальных и креативных теорий тысячи, а вот реально работающих – единицы. Наша «уникальная модель» – это стул, на котором практически невозможно сидеть. Так что желательно бы перейти к более комфортной для людей конструкции.

Соответственно уникальность должна приветствоваться, но уникальность должна быть продуктивной. Она должна повышать продуктивность классических моделей, а не уменьшать ее и тем более не сводить на нет. Северная Корея тоже по-своему уникальна. Но она сохраняет свою уникальность как раз потому, что желающих перенимать такую модель в мире практически нет. Разве что белорусское руководство кое-что от этой модели старается взять, привнести, так сказать, в свою «уникальную модель», но и то не все. Так что уникальность сама по себе это еще не все, продуктивность все же важнее.

Вот, рассмотрим, к примеру, с этих позиций ситуацию с «бесплатными» услугами и напрямую связанную с этим борьбу с «тунеядцами». Сразу отметим, что на самом деле никаких бесплатных товаров и услуг в природе не бывает, кто-то за них все равно платит. Наша власть утверждает, что платит исключительно она, то есть государство. Но если у «государства» вдруг завелись деньги на «бесплатные» ЖКХ, медицину, образование и прочее, значит, оно очень и очень сильно недоплачивает трудящимся. Ведь реально больше денег взять-то неоткуда, сколько бы «вертикаль» ни рассказывала про то, как она содержит «народец-тунеядец» за свой счет. Реально как раз «вертикаль» ничего и не производит, а деньги берут все же с трудящихся, грабят народ, иными словами. Кстати, развернувшаяся борьба с «тунеядцами» этот факт только подтверждает. Если бы расходы на медицину, образование, ЖКХ реально, а не на словах, обеспечивала «вертикаль», а не народ, то и разницы бы не было, работают люди или нет. Не рабочие же по версии «вертикали» платят за это. А так как многие сейчас стали уклоняться от ограбления, в «тунеядцы» подались и возник ажиотаж в «вертикали». Не хватает у них средств на предоставление «бесплатных» услуг.

Однако оплачивать медицину, образование, детские сады, ЖКХ и прочее, пусть пока «бесплатное», все же надо и никаким другим способом как за счет народа это сделать невозможно. Пора бы признать этот факт честно, как бы «вертикали» ни хотелось и дальше оставаться на словах «народными кормильцами». Я, конечно, понимаю: когда человек платит за все сам, у него труднее украсть. Когда человеку реально выплачивается лишь малая доля от того, что он заработал, а остальное централизованно распределяется на формально бесплатные и, значит, не поддающиеся экономическому анализу услуги, то открывается практически безграничное поле для коррупции и злоупотреблений. И отказываться от такой «халявы» власть, понятно, не хочет. Однако надо.

Все же проще и надежнее все это делать так, как принято в цивилизованных государствах. Платить людям все, что они заработали, а граждане уже сами будут оплачивать услуги ЖКХ, проезд, питание в детских садах, лечение зубов и прочее. А то у нас все равно люди все это оплачивают, но «вертикаль» работникам еще и недоплачивает за труд под предлогом оказания «бесплатных» услуг. Получая же все заработанное, люди смогут выбирать, за что и в какой мере им платить. Вот, скажем, в США общественный транспорт дорог и слабо развит, поэтому большинство американцев платят за проезд, приобретая собственный автомобиль. А вот в Нью-Йорке ситуация противоположная: большинство людей пользуются как раз общественным транспортом, а многие даже и вовсе не имеют автомобиля.

Иными словами, получил на руки все, что заработал, а дальше уже сам прикидываешь, что из этой суммы ты обязан оплатить, что хочешь и можешь, ну а что-то и хочешь, да не можешь. Реальные тунеядцы, которые, понятно, все же есть, просто не смогут оплатить ЖКХ, медицинскую страховку и прочее. И все дела, не надо никакой армии сыщиков, «тунеядцев» вынюхивающих, новых мест заключения для содержания злостных и прочего. Взимать же налог с безработных на содержание «бесплатных», это они и дальше не прекратят подчеркивать – «бесплатных», медицины, образования, питания в детских садах, ЖКХ и прочего, это, согласитесь, нонсенс. Уникально, без сомнения, но вряд ли работоспособно. Можно, конечно, создать стул в виде пирамиды, стоящей на вершине, и это будет уникально, без всякого сомнения, но сможет ли даже сама власть на этом усидеть, это вопрос. Народу проще: у кого ноги ходят – убежит, а у кого нет – так с того и взять нечего.

И все прочие экономические проблемы у нас пытаются решать какими-то особо экзотическими методами, которые нигде, кроме как в Северной Корее, больше уже и не применяются. Ну так съездили бы в Северную Корею, посмотрели на тамошнее «процветание», а потом уже и внедряли уникальный опыт. Хотя на Северную Корею я, может, и зря бочки качу. Пишут, что там Ким Чен Ын уже реформы проводит, рыночные вроде, а не «уникальные». А «креативности» у нашей «вертикали» и своей хватает, не надо никакого чужого опыта. «Уникальная модель», одним словом.

Юрий ПШЕННИК.

ПИСЬМА С КРЕЩАТИКА

Александр ФЕДУТА

Вакансия для грузина

Все чаще в Украине вакансии на госслужбе занимают иностранцы. Кто-то возмущается, но большинство уже привыкло. Заботит это в основном прессу и оппозиционных депутатов. Избиратели же начинают понимать, зачем это надо.

Когда только-только поползли первые слухи – дескать, руководить только что созданной Национальной Радой Реформ будет экс-президент Грузии Михаил Саакашвили, – началось возмущенное брюзжание. Как это? Грузин? Иностранец? Он что – и премьер-министром станет?

Дело было не в каких-то националистических или ксенофобских настроениях украинского общества. В разное время мандат депутатов Верховной Рады получали грузин Давид Жвания, румын Ион Попеску, потомок венгров Виктор Балога, пуштун Мустафа Найем, еврей Вадим Рабинович, татарин Рефат Чубаров. Премьером при украинце Викторе Ющенко был бурят Юрий Ехануров. Многонациональная страна, все привыкли.

Дело было как раз в том, что – Саакашвили. Иностранец. Экс-президент другого суверенного государства. Слишком известная в мире персона, чтобы не заметили.

Михаил Николозович вежливо отказался.

Зато состоялись другие назначения.

Александр Квиташвили возглавил Министерство здравоохранения. Ведомство коррумпированное даже по украинским меркам.

Эка Згуладзе стала заместителем министра внутренних дел.

Александр Сакварелидзе был назначен заместителем генерального прокурора.

Пошли слухи, что высокий пост в украинском правительстве предлагали Кахе Бендукидзе, но отец грузинских реформ умер еще до получения назначения.

Венцом стало представление Михаила Саакашвили в качестве губернатора Одесской области.

Начался шум: как это так? Своих, что ли, нет?

Оказалось – нет.

Старая украинская элита – сродни белорусской оппозиции. Она вся состоит из кланов и кланчиков, групп и группировочек, между которыми сложились свои отношения, мало кому заметные вне украинского контекста, однако от этого не менее вредящие общему делу реформирования страны.

Правительство изначально формируется по квотному принципу: чем больше фракция в парламенте, тем больше портфелей министров и заместителей министров она может заполнить. Если, конечно, ее голоса нужны президенту и премьеру для получения нужного результата при голосовании. А если нет – можно ее мнением и пренебречь. Помните, Бонапарт когда-то интересовался количеством дивизий у Папы Римского? Количество мандатов во фракции прямо пропорционально ее влиянию на кадровую политику.

Однако и это не все. Фракция формируется в парламенте благодаря тому, что за партию голосуют избиратели. А они голосуют, потому что партия в состоянии оплатить политическую рекламу, попасть на телеэкран, провести благотворительную акцию. Происходит «продажа» мест в проходной части партийного списка. Кто «покупает» эти места? Олигархи. Нет, часто – не для себя. Для своих лоббистов. Для тех, кто потом будет ходить по министерским кабинетам и лоббировать интересы той или иной финансово-промышленной группы.

И это тоже не плохо в условиях концентрации капитала в пределах конкретных отраслей. Лоббисты Рената Ахметова вольно или невольно лоббируют интересы украинской энергетики. Лоббисты Виктора Пинчука – интересы трубостроения. Лоббисты Игоря Коломойского... Бог мой, что только не лоббируют лоббисты Игоря Валерьевича, у него ведь всюду свои интересы.

В совокупности это называется интересами украинского бизнеса. Хотите от этого избавиться? Уничтожайте крупный бизнес. Иначе не получится.

Однако у этого явления есть и другое название – коррупция.

Когда олигарх финансирует конкретную политическую силу, это может быть связано не только с его личными финансовыми интересами, но и с его политическими взглядами и личными связями. Скажем, все знают, что Ренат Ахметов многие годы был главным спонсором Партии Регионов. Это было понятно: донецкий угольный король был заинтересован в сбыте своего угля. Поэтому он лоббировал через партию, ставшую основой правительства, перепродажу ему пакетов акций электростанций и перевод их с газового на угольное отопление. А затем сделал все, чтобы собрать в своих руках и электросети. Такова логика: монопольное доминирование на рынке приносит сверхприбыли. Но и ответная логика понятна: падение лидера Партии Регионов Виктора Януковича отодвинуло Рената Леонидовича на второй план. Лоббисты его интересов стали куда менее влиятельны, а затем и вовсе стушевались.

Зато развернулся Игорь Коломойский. Мы уже рассказывали об этом «государственном олигархе» читателям «Народной Воли», потому повторяться не будем. Скажем лишь: наступил момент, когда и Игорю Валерьевичу пришлось потесниться.

И все эти олигархические войны очень серьезно подорвали веру избирателей в чистоту помыслов украинской элиты, к какой бы национальности формально ни относились ее представители.

И тогда Петр Порошенко нашел грузин.

Почему – грузин? При чем тут вообще Михаил Саакашвили?

За экс-президентом Грузии тянется легенда «революции роз» и последовавшего за ней небывало успешного реформирования государственного аппарата. Это мы с вами, привыкшие смотреть на мир глазами главных российских телеканалов, успели выучить: Саакашвили – человек, который питается галстуками и развалил Грузию. А в мире у Михаила Николозовича совсем другой имидж. Имидж человека, сумевшего волевым решением провести реформы и построить совсем другую, постсоветскую Грузию. Да, в ней остались проблемы. Да, очень многие недовольны. Но это страна, где полиция не берет взяток, куда вкладываются инвестиции и где российское влияние максимально – для постсоветского пространства – ослабло.

Для воюющей Украины это много. Я бы даже подчеркнул – очень много.

Саакашвили прибыл в Украину как человек, имеющий за плечами историю успеха. Как человек, знающий, что делать и как делать. Прибыл не один – с командой.

И когда экс-президента Грузии назначили губернатором Одесской области, понесся анекдот: правильно, теперь освобождается место главы районной администрации под Одессой, и туда пригласят Обаму!

Не смешно.

Не смешно, потому что Саакашвили приехал в регион со сложнейшими проблемами. В регион, славящийся коррупцией. В регион, откуда с его назначением «вышибли» «людей Коломойского» – представителей самого мощного олигархического клана в современной Украине. Наконец в регион, в котором в прошлом году погибли люди – в том числе по вине сотрудников местных правоохранительных органов.

И Саакашвили прибыл туда не галстук себе покупать, а принять тяжелейшую ответственность. Ответственность за будущее Одессы, «жемчужины у моря».

Начались чистки в местной прокуратуре – самом коррумпированном ведомстве страны.

Началась ревизия законности приватизации земельных участков – это в Одессе, самом лакомом курортном регионе Украины!

Когда губернатор вышел на набережную и поинтересовался, на каком основании местный олигарх, давно проживающий в Киеве, отпилил себе кусок городского пляжа, одесситы зааплодировали. Стало понятно: у области появился хозяин, которого не купишь.

Почему не купишь? Потому что денег не хватит?

Да, и поэтому тоже. Экс-президент Грузии прибыл в Украину за новой историей успеха. Ему нужно доказать собственной стране, собственному народу, что он является не удачливым ловцом синей птицы счастья, а эффективным менеджером – антикризисным управляющим. Получится – и он сможет вернуться на родину победителем.

Сколько это стоит? Много. Очень много. Когда ты ставишь перед собой такие цели, ты не продаешься. Тем паче – по мелочам. На кону стоит смысл всей твоей жизни. Это – больше, чем «благодарность» олигарха.

Кажется, украинцы поняли, зачем Петр Порошенко пригласил грузин в Украину. Так когда-то Петр Первый приглашал голландцев и шотландцев в обросшую боярскими бородами Россию. Ломать отжившее им было не жалко, а строить новое они уже умели. И о том, что избиратели это понимают, свидетельствует поездка губернатора Одесской области в Чернигов, где на выборах в Верховную Раду по единственному свободному округу схлестнулись кандидат от Блока Петра Порошенко и компаньон Игоря Коломойского. Саакашвили приехал в Чернигов поддержать креатуру президента.

Не безрезультативно. Социологи говорят, что «человек Коломойского» проигрывает...

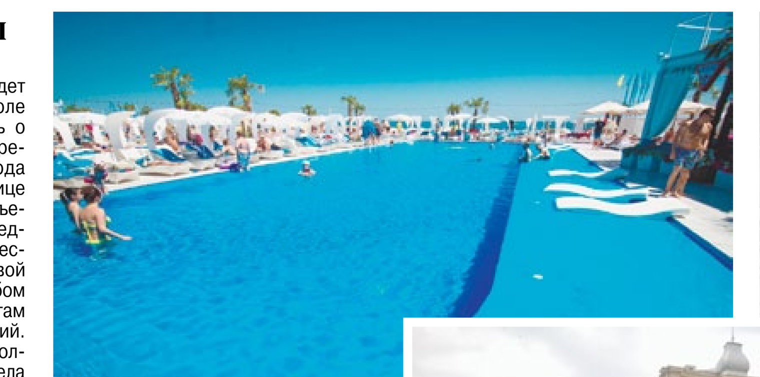
ЛИЧНЫЙ ОПЫТ

Попробовав одесского «Компота»...

«Вы ездили в Одессу отдыхать? И не побоялись, что убьют? В Украине же война!» – такова была реакция многих друзей и знакомых, узнавших, что мы караваном из двух машин с десятимесячным малышом на борту решились отправиться к жемчужине у Черного моря.

Таки да, как говорят одесситы! Мы побывали в Одессе, позагорали – поплавали, поели-попили, по магазинам походили, с местной публикой пообщались и благополучно вернулись домой. С весомым багажом впечатлений – и таки снова да – покупок.

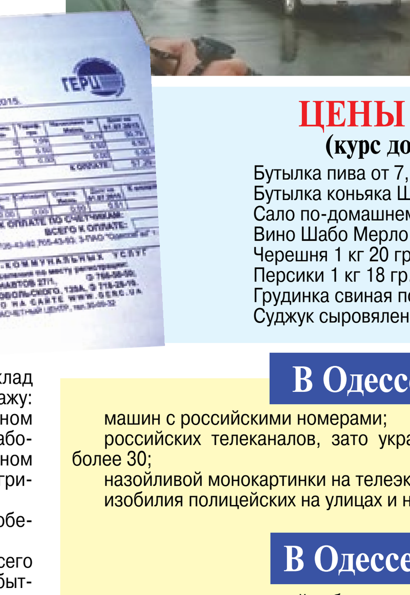

Воины света, воины добра: политика

[illegible]

ЦЕНЫ в Одессе в июле (курс доллара – 23 гривны)

Бутылка пива от 7,5 гр.
Бутылка коньяка Шустов 5 звезд 0,5 л 75 гр.
Сало по-домашнему 1 кг 62,92 гр.
Вино Шабо Мерло сухое 0,75 л 49,09 гр.
Черешня 1 кг 20 гр.
Персики 1 кг 18 гр.
Грудинка свиная по-кировоградски 1 кг 92 гр.
Суджук сыровяленый в.с. 1 кг 121 гривна.

В Одессе НЕТ

машин с российскими номерами;
российских телеканалов, зато украинских мы насчитали в гостинице более 30;
назойливой монокартинки на телеэкране с выступающим Порошенко;
изобилия полицейских на улицах и на дорогах.

В Одессе ЕСТЬ

толпы русскоговорящей публики;
специальные съезды на тротуарах для инвалидов и колясок с детьми;
ухоженные памятники Героям Советского Союза и Соцтруда;
веселые билборды типа: «Улыбнитесь! Вы – таки в Одессе!»;
серьезные плакаты с призывом записываться в Украинское объединение патриотов или новую полицию.

О море и пляжах

Пляжи Одессы, особенно Аркадия, прекрасно оборудованы: лежаки, навесы, кабины для переодевания, душ. [illegible] А море – увы, было грязным. Водоросли, медузы, пена...

[illegible]

Во «Франзоль» или «Компот»: экономика

Смешно было бы за 10 дней пребывания в чужом городе всерьез анализировать экономику соседне- [illegible] банок компотом, который разливают в граненые стаканы.

Кому-то может показаться примитивным такой псевдонародный стиль, но, во-первых, качество еды здесь отменное и ценник не зашкаливающий. А во-вторых, у проголодав- [illegible] «Мишлена»!

А в Одессе кулинары креативят – даже традиционный украинский борщ с пампушками в каждой точке готовят с собственным неповторимым шиком. А гусиную печень в горячем салате хоть и не называют фуа-гра, [illegible]

Театр не уплыл в море: культура

[illegible] Одессы должен обязательно сходить на местный рынок под названием Привоз за персиками и только что сгруженными с рыбацких шаланд кефалью и глосью. А также в легендарный Одесский национальный академический театр оперы и балета, [illegible] вали то, что действительно актуально. Отвечающим – потому что отвечали без оглядки. А зрителям – потому что сами могли делать выводы или переключать при желании каналы.

Людмила СЕЛИЦКАЯ.

Одесса–Минск.

БЕЛАРУСЬ–ЕЎРАСАЮЗ

Размова на непрыемную тэму

Сёння, 28 ліпеня, у Бруселі ў адпаведнасці з дамоўленасцямі, дасягнутымі раней, адбудзецца першы раўнд дыялогу па правах чалавека па лініі Беларусь–Еўрасаюз.

Пра гэта паведаміў прэс-сакратар МЗС Беларусі **Дзмітрый Міронгчык.**

Паводле яго слоў, беларускую дэлегацыю ўзначаліць начальнік галоўнага ўпраўлення шматбаковай дыпламатыі МЗС Рэспублікі Беларусь **Юрый Амбразевіч,** дэлегацыю Еўрасаюза – начальнік упраўлення правоў чалавека і дэмакратыі Еўрапейскай службы знешніх дзеянняў **Сільвіе Ганзата.**

«У ходзе дыялогу бакі абмяркуюць стан і перспектывы ўзаемадзеяння па праваабарончай тэматыцы. У парадак дня ўваходзяць пытанні як двухбаковага, так і шматбаковага супрацоўніцтва ў сферы правоў чалавека», – паведаміў прадстаўнік МЗС Беларусі.

Нагадаем, што доўгі час Беларусь увогуле адмаўлялася абмяркоўваць праблему правоў чалавека ў нашай краіне, спасылаючыся на тое, што такой праблемы не існуе.

ГОРЯЧИЕ ТОЧКИ

В Таджикистане предотвратили серию терактов «Исламского государства»

Как заявили в МВД Таджикистана, были задержаны несколько человек, уличенные в длительных контактах со сторонниками ИГ. *«Задержанные признались, что вышли на сторонников ИГ из числа своих соотечественников, воюющих в Сирии, через социальные сети, и в течение длительного времени получали от них через интернет видеоматериалы, рассказывающие о целях группировки, а также различные инструкции»,* – отметил собеседник ТАСС.

Стражи порядка ликвидировали несколько подпольных хранилищ террористов с подручными материалами для изготовления самодельных бомб, а также экстремистской литературой. *«Цель террористических актов – дестабилизировать общественно-политическую обстановку в стране, запугать мирное население, посеять панику»,* – указал источник в МВД республики.

Ранее таджикские силовики сообщали, что в рядах ИГ сражаются до 500 граждан республики, в том числе несколько десятков молодых девушек и подростков. Генеральная прокуратура Таджикистана возбудила уголовные дела против 470 соотечественников, принимающих участие в вооруженных действиях за рубежом – прежде всего в Сирии и Ираке.

Стоит отметить, что террористическая угроза существует и в Киргизии, граничащей с Таджикистаном. На днях в Бишкеке были уничтожены боевики, готовившие нападение на расположенную в городе Кант базу ВВС России. Террористы планировали захватить на авиабазе оружие, а также собирались провести серию террористических актов в столице Киргизии, в том числе во время праздничной молитвы на Старой площади.

Позже выяснилось, что ликвидированные боевики принадлежали к террористической организации «Исламское государство». Главарем (амиром) экстремистской группировки был гражданин Республики Казахстан Жанболат Амиров, ранее осужденный в КР, находящийся в официальном розыске за совершение побега из мест лишения свободы.

По данным Международной кризисной группы, занимающейся исследованием проблемных регионов, на стороне ИГ воюет до 4000 граждан постсоветских центральноазиатских стран – Киргизии, Узбекистана, Таджикистана, Казахстана и Туркмении.

Литовцы – четвертые в ЕС. По сокращению населения

Литва по сокращению популяции на 1000 жителей занимала в прошлом году четвертое место среди стран ЕС, свидетельствуют данные Европейского статистического бюро Eurostat.

В целом численность населения ЕС в прошлом году выросла на миллион человек до 508 миллионов.

В Люксембурге прирост численности населения составил 23,9 человека на 1000 жителей, в Швеции – 10,6 человека, на Мальте – 9,3 человека на 1000 жителей.

Самый большой спад численности населения зарегистрирован на Кипре – 12,9 человека на 1000 жителей, в Греции – 8,4 человека, в Латвии – 7,7 человека, в Литве – 7,6 человека. В Эстонии показатель сокращения населения составил 1,9 человека на 1000.

Самая низкая рождаемость в прошлом году зарегистрирована в Португалии – 7,9 новорожденных на 1000 населения, самая высокая – в Ирландии, 14,4 на тысячу населения.

ЧАЛАВЕК – ЧАЛАВЕКУ

Дом сястрынскага догляду

Нядаўна ў Мінску адкрыўся першы Дом сястрынскага догляду. Тут пад прафесійным медыцынскім назіраннем знаходзяцца людзі з абмежаванымі фізічнымі магчымасцямі. Карэспандэнт "Народнай Волі" наведаў установу і дазнаўся, у якіх умовах знаходзяцца хворыя, які догляд ім гарантаваны і колькі каштуе знаходжанне ў гэтай медыцынскай установе.

Мінск, вуліца Чырвонаармейская 16,а. За нізенькім жалезным плотам у зацішным куточку дваровай тэрыторы стаіць двухпавярховы будынак. Месца для Дома сястрынскага догляду выбрана даволі ўдала – і дабірацца зручна, і гарадского ...

... сястрынскага догляду абсталявана мікрахвалевай печкай.

Вяртаючыся да тэмы лячэння пацыентаў, галоўны ўрач Дома сястрынскага догляду Вольга Мычко гаворыць:

– У першую чаргу пацыент, які трапляе да нас, атрымлівае тое ...

Віталь ГАРБУЗАЎ.

СПОВЕДЗЬ

Я – дармаедка...

У красавіку бягучага года Аляксандр Лукашэнка падпісаў дэкрэт "Аб папярэджанні сацыяльнага ўтрыманства". У народзе дакумент ахрысцілі "законам аб дармаедах". Спрэчны дэкрэт нарабіў шмат шуму. Палітыкі заўважылі, што Беларусь стала першай краінай, дзе падаткі ўводзяцца на незаробленыя грошы. Юрысты адзначылі, што Беларусь стала першай у свеце краінай, у якой насуперак канстытуцыйнай норме права на працу стала абавязкам. Напэўна, і самі чыноўнікі зразумелі, што прыняты дэкрэт не дасканалы. Ва ўладных калідорах актыўна вядуцца размовы аб тым, што ён патрабуе змен, бо не ўсё ўлічылі, не пра ўсіх падумалі. І гэта сапраўды так. Бо дэкрэт можа пагоршыць жыццё і без таго пакрыўджаных лёсам людзей.

Гісторыя, з якой у рэдакцыю звярнулася 39-гадовая мінчанка Марына Іванова (прозвішча гераіні па этычных прычынах зменена. – **Аўт.**) не можа не кранаць. Марына – чалавек хворы на эпілепсію. І цяпер яна ў адчаі.

– Праблемы са здароўем у мяне пачаліся ў дзяцінстве, – распачынае ...

... нарадзіць хворае немаўля. А ў выніку пяць гадоў таму мы разышліся. З гэтага моманту ў маім жыцці і пачаліся вялікія праблемы. Фактычна я засталася без сродкаў для існавання.

– Марына, а чаму вы дагэтуль не атрымалі інваліднасць? Здаецца, што дыягназ для гэтага дастатковы ...

– Пасля разводу ў мяне была страшэнная дэпрэсія – суткамі не спала, пачаліся панічныя атакі. Я звярнулася па дапамогу да псіхатэрапеўта. Доктар падабраў мне прэпарат. Пачынала я з "феназепама" – гэта моцны прэпарат, які прызначаецца пры нервовых зрывах. Потым "феназепам" знік з беларускіх ...

... інваліднасці, маеце права на работу. Шукаць месца працаўладкавання спрабавалі?

– А як жа! Каму ж хочацца галадаць?! Я не перабольшваю: грошай на існаванне ў мяне практычна няма – перабіваюся выпадковымі заробкамі. Бяруся за работу, якую можна выка- ...

... рая і мне патрэбны гэтыя лекі?

Атрымліваецца замкнёнае кола: інвалідам я не лічуся і на работу ўладкавацца не магу, бо ніхто (нават медыкі) не хоча браць на працу чалавека-эпілептыка і несці адказнасць. І зараз я баюся, што ў адзін "цудоўны дзень" з мяне як з дармаедкі дзяржа- ...

Антон ВІТАЛЬЕЎ.

P.S. Па просьбе гераіні яе прозвішча зменена. Сапраўднае прозвішча і кантактныя даныя Марыны ёсць у рэдакцыі.

РЭДКІЯ ЛЮДЗІ

Святло любові

З парафіянамі ў Дзятлаўскім касцёле.

І яны не хацелі з ім развітвацца, прасілі калі-небудзь вярнуцца назад. Дзеля гэтага па іхняй просьбе мусіў пакінуць на пяску адбітак сваіх слядоў: па іхнім меркаванні верная прыкмета таго, што абавязкова вернецца.

– Як прыехаў туды, падабраў маленькага сабачку. За пяць гадоў ён вырас так, што стаў падобны на мядзведзя. Дык вось, калі сеў у верталёт і ён пачаў набіраць вышыню, убачыў, як мой верны сабака, што ёсць ...

Ксёндз Здзіслаў Пікула (злева) з ксяндзом-біскупам Антоні Дзям'янка;

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ.
Дзятлаўскі раён.

КАРЦІНА ДНЯ

Колькі можна зарабіць на чарніцах?

За два-тры дні на здачы чарніц некаторыя ўмудраюцца зарабіць нават больш за свой месячны заробак. "Народная Воля" вырашыла не толькі пацікавіцца цэнамі на ягады, але і тым, колькі рэальна можна зарабіць, калі правесці ў лесе цэлы дзень.

Нарыхтоўшчыкі **Ігар і Таццяна Калітуха** прымаюць чарніцы ў насельніцтва ўжо не першы год. У вёсцы Вялікія Дольцы Ушацкага раёна за кілаграм ягад даюць 24 тысячы рублёў. На чарніцах зарабляюць усе: і школьнікі, і пенсіянеры. Паводле слоў Ігара і Таццяны, у дзень можна лёгка зарабіць ад 100 да 800 тысяч рублёў.

– Збіраць ягады – вельмі цяжкая ...

... можна атрымаць, але цэлы дзень у лесе не кожны вытрымае. Яшчэ і ад камароў паратунку няма!

Бліжэй да абеду людзі вяртаюцца з лесу і адразу ж накіроўваюцца да мікрааўтобуса Ігара і Таццяны, які стаіць у цэнтры вёскі. Пытаюся ў жанчыны з двума вялікімі вёдрамі чарніц: ці часта яна здае ягады?

– Я кожны дзень стараюся ...

Раман ВАСЮКОВІЧ.
Фота аўтара.

СЛЫШАЛИ?

Лично от Киркорова

Филипп Киркоров открывает бутик одежды в центре Минска ... Хозяева бутика – Максим и Инна Юговы – решили не только лишь торговать вещами, которые лично будет отбирать Киркоров, но и создали при магазине кафе, где посетители ...

... Рядом откроют кафе Food4You, которое будет разделено всего только стеклянной дверью от магазина Phil4You.

Кстати, идея открыть бутик ...

... ем стремлении. Кроме самого магазина привлечет внимание и ведущий к нему коридор, который артист превратил в настоящий музей шоу-бизнеса.

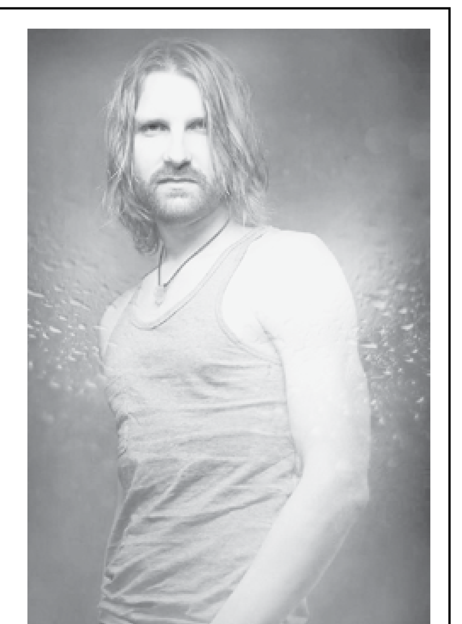
ЗНАЁМЦЕСЯ

Каралева польскага дэтэктыва Катажына Бонда мае беларускія карані

Яна расказала пра гэта ў інтэрв'ю "Польскаму радыё".

НАШИ ЗА ОКЕАНОМ

Влад КУХАРЧУК:

«Моя мечта – играть концерты во всех городах мира...»

Почему белорусской музыкальной группой Kiwi Time заинтересовались американские спецслужбы? Как солисты попали в Белый дом и поговорили с Обамой? Ради чего инвесторы не пожалели 300 тысяч долларов? На эти и другие вопросы отвечает Влад КУХАРЧУК, основатель и лидер поп-рок-группы Kiwi Time, базирующейся в Калифорнии.

– Как выглядит обычный день белорусского музыканта, который собирается покорить музыкальную Америку? Утром – студия, вечером – концерт?

– Буквально шесть недель ...

... следующий год ушел на спор с самим собой: возвращаться в Беларусь или нет? Наверное, моя мама до сих пор представляет меня бизнесменом или банковским служащим, который ...

Беседовал Максим ПЛОТНИКОВ.

ЗВЕЗДЫ

Валерий БАРИНОВ:

«Когда говорят, что нужно ехать в Минск, у меня теплеет на душе...»

Народный артист России Валерий Баринов много лет назад дебютировал в фильме известного белорусского режиссера Игоря Добролюбова. Как оказалось, Валерия Александровича с Беларусью связывает не только кино...

– В Беларуси живет мой дядя Иван Егорович, который прошел войну, воевал подо Ржевом, был командиром сорокопятки, – *рассказал Валерий Александрович «Народной Воле»*. – В 1941 году получил орден, притом что тогда орденов не давали. Он прошел эту мясорубку, остался жив ...

... городом. Очень чистый, светлый. Когда мне говорят, что нужно ехать в Минск, у меня теплеет на душе...

Мои самые первые съемки прошли на «Беларусьфильме». И когда уже известным актером приехал на кинофестиваль в Минск, сказал об этом Игорю ...

... ся здесь в нескольких картинах московских студий.

А еще совсем недавно приезжал в Беларусь со спектаклями. Прием был замечательный! Белорусская публика удивительная! Товстоногов когда-то говорил: *«Публика и актеры идут на спектакль, как на войну. Одни ...*

Марина КОКТЫШ.

СКАНДАЛ

"Ломбард" аказаўся занадта актуальным

ПОЛЕЗНЫЕ СОВЕТЫ

Пять бабушкиных секретов битвы за урожай

Вырастить ягоду или овощ – это еще не все умение. Как его довезти до холодильника и там правильно сохранить? В этом деле нет ничего полезнее опыта наших бабушек – ни морозильников, ни термосумок, ни по две машины на семью у них не было, но это не мешало им транспортировать и сохранять урожай в самом лучшем виде.

Секрет первый: как довезти ягоду

Если у вас нет возможности переработать ягоду непосредственно там, где вы ее собрали, да еще и в течение часа после сбора, как это положено по технологии, вы обязательно столкнетесь с проблемой хранения и транспортировки: ягодки – существа нежные, текут и теряют товарный вид очень быстро.

Между тем сохранить их свежими и крепкими легко: застелите дно ведра или корзины свежей крапивой или листьями папоротника, ими же щедро укройте ягоды сверху и обвяжите тару марлей или куском старой занавески.

В таком виде ягоды сохраняют свежесть и крепость до двух суток и спокойно переносят дорогу даже в общественном транспорте.

Секрет второй: как убрать червяков из горошка или малины

И в горошке, и в малине червячки микроскопические, и если горошина или ягодина кажутся вам целыми – не верьте глазам своим. Внутри вполне может сидеть червячок.

Поэтому сразу после сбора опустите ягоды или горошины в крепкий солевой раствор (две столовые ложки соли на литр воды) и подержите в нем 15--20 минут. Все червячки повылазят, и останется слить воду и хорошенько промыть урожай.

Секрет третий: как дотащить до дома кабачки

Если вам приходилось везти с маминой дачи в общественном транспорте щедрый урожай кабачков (кому из нас не совала мама этот диетический подарочек!) – вы знаете, как это обидно тянуть килограммы кабачковой воды на себе.

А делается проще: прямо там, на маминой даче, разрежьте кабачки пополам, достаньте семечки, очистите шкурку, сложите вдвое полегчавшие половинки в полиэтиленовый пакет – и везите полуфабрикат до домашнего морозильника.

Кстати, замороженные кабачки кубиками – отличная витаминная добавка в любое зимнее блюдо, от картофельного пюре до гуляша.

Секрет четвертый: как сохранить зелень

Как ни странно, лучше всего укроп и петрушка с грядки хранятся без всякой воды в закрытой стеклянной банке на нижней полке холодильника. Не моем, не опускаем в воду, просто закрываем плотно крышкой.

Секрет пятый: как привезти домой свежий букет

Цветы в срезку берем полураспустившиеся, а в случае с пионами – так и вообще лучше всего в бутонах. Срезаем их острым ножом или дачным секатором (ни в коем случае не ломаем!), удаляем нижние листья, сразу же заворачиваем срезы и стебли, освобожденные от листьев, в хорошо намоченную хлопчатобумажную тряпку и плотно оборачиваем пищевой пленкой.

НОВЫЕ ИМЕНА

Анна СТРЕЛЬЦОВА: «Страх нужно сразу выгонять»

Несколько лет назад воднолыжница Анна Стрельцова получила травму, которая потребовала серьезной операции. Врачи не давали никаких гарантий и пророчили уход из большого спорта. Однако спортсменка не только нашла в себе силы восстановиться после травмы, но и показала высокие результаты на прошедшем чемпионате мира в возрасте до 21 года.

На соревнованиях в Испании новополоцкая воднолыжница завоевала золотую медаль в прыжках с трамплина и серебряную в многоборье. Несмотря на насыщенный график тренировок, Анна Стрельцова нашла время и побеседовала с журналистом «Народной Воли».

– Анна, как вы пришли в спорт?

– Многих детей родители приобщают к спорту, так было и со мной. Начинала я с фигурного катания, потом была гимнастика, но большого желания заниматься не возникло. Позже отец привел меня в бассейн, где я и начала тренироваться...

– Говорят, что профессиональный спорт лишает ребенка беззаботного детства...

– Я занимаюсь с 6 лет, в таком возрасте еще не понимаешь, что все время уходит на тренировки. Потом уже привыкаешь к такому ритму жизни и не ощущаешь, что тебя чего-то лишили. У меня не было обид или зависти, когда я уходила на тренировки, а сверстники гуляли во дворе.

– Не всегда спортсменам удается совмещать учебу и тренировки...

– Проблем в школе у меня не было. К тому же соревновательный сезон проходит летом во время каникул, зимой несколько тренировок в день, которые я легко совмещала с учебой. Некоторые полдня занимаются уроками, а я приходила домой, делала все за час и убегала на тренировку *(смеется)*.

– Вы воспитанница знаменитой школы имени Геновых, которая известна своей требовательностью...

– Здесь дело не столько в требовательности, сколько в естественном отборе. Например, набирают группу детей, и через некоторое время многие перестают заниматься. Одни физически не выдерживают, другим просто не интересно. Соответственно, тренеры обращают внимание на тех, кто остался, видят перспективу в ребенке и продолжают работать.

– Анна, говорят, что воднолыжники – народ неприхотливый: мол, тренироваться могут на воде, которая уже льдом покрыта...

– Да, это правда *(смеется)*. Мы начинаем тренировки сразу же после зимы. Буквально чуть-чуть вода прогреется – и в апреле мы уже в толстых костюмах и шапочках на тренировках. Выбора у нас нет – нужно работать в любых погодных условиях.

– В Новополоцке хорошая база для тренировок?

– Трассы и трамплины на озере не уступают европейскому уровню. Я была за границей и могу сравнивать. Есть несколько катеров. Зимой мы тренируемся в бассейне, где установлена специальная лебедка, также поддерживаем общую физическую подготовку.

– Чемпионат в Испании чем-то запомнился?

– Уровень таких соревнований всегда на высоте. Если организаторы сказали, что стартуем в 8 часов утра, то ровно в это время все и начнется. Кстати, забавный случай произошел. Воднолыжник зависит от погодных условий, если даже небольшой ветер подует, то на катании это может отразиться. В чемпионате участвовали американские спортсмены, которые тренируются во Флориде, где всегда теплая и безветренная погода – условия идеальные. На второй день соревнований были запланированы прыжки с трамплина, но поднялся небольшой ветер. Мы, конечно, заметили, но большого значения не придали. А вот американские воднолыжники начали паниковать и бегать по берегу с просьбами перенести выступления: мол, мы не можем в такую погоду кататься. Со стороны очень смешно смотрелось.

– Войти в тройку лидеров после первого круга – результат впечатляющий!

– Да, я тоже довольна *(смеется)*. Главное настроить себя на победу и отбросить все негативные мысли. Я обычно себе говорю: «Ты сильная, и ты победишь». Ну и страх нужно сразу выгонять, а то ничего не получится. Это, кстати, к любому виду спорта относится.

– Анна, знаю, что два года назад у вас обнаружилась старая травма, врачи говорили, что, возможно, из спорта придется уйти...

– Несколько лет назад на тренировке я сломала ногу. Травма зажила, но через некоторое время напомнила о себе. Целый год я каталась с болью в стопе. Нога начала беспокоить перед сезоном, но мне нужно было завершить все соревнования. Позже я прошла диагностику, и оказалось, что у меня после перелома сбит хрящ. Врачи сказали, что нужна операция, но не давали гарантии, что я дальше смогу заниматься спортом.

После операции, которая прошла в Германии, около трех месяцев не тренировалась. Мыслей бросить водные лыжи у меня не было. Спасибо за поддержку родителям и моему тренеру Аркадию Николаевичу Генову. Вообще, своими спортивными успехами я обязана Аркадию Николаевичу, это он вел меня к победе.

Позже я попробовала заниматься, ходила плавать и в скором времени начала кататься. Чувствовалось, конечно, что не могу выложиться по полной. Как только увеличивала нагрузку, сразу появлялась дикая боль в ноге. На восстановление после операции ушло около года. Сейчас все хорошо.

– Анна, часто можно услышать мнение, что водные лыжи – не самый популярный вид спорта...

– В Беларуси несколько лет назад о водных лыжах вообще никто не говорил. Сейчас этот спорт заметно набирает обороты. Даже по новополоцкому телевидению после каждых городских соревнований можно увидеть сюжет. Недавно я по национальному ТВ репортаж смотрела. Дело здесь, конечно, не только в телевидении, но динамика есть и это радует.

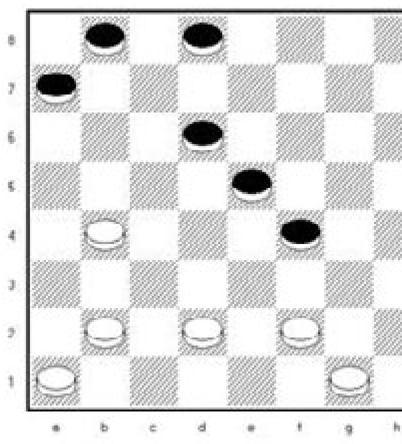
– Я читал, что спортсменки не очень любят заниматься домашними делами, а как у вас с готовкой или уборкой?

– У меня так же *(смеется)*. С тренировки приходишь без сил, и желание делать что-то по дому отсутствует напрочь особенно, когда по две тренировки в день...

Роман ВАСЮКОВИЧ.

ШАШКІ

Павучальныя эпізоды

Раней мы паведамлялі вынікі чэмпіянатаў краіны па шашках-64 сярод мужчын і жанчын і прывялі фрагменты з партый. Намеснік старшыні Беларускай федэрацыі шашак Віталь Варушыла перадаў па электроннай пошце яшчэ некалькі з іх. Усе эпізоды павучальныя і таму заслугоўваюць увагі:

1. **Белыя** (М.Семянюк): a1, b2, b4, d2, f2, g1(6). **Чорныя** (А.Плакхін): a7, b8, d6, d8, e5, f4 (6). Тут малады ўдзельнік, кіруючы белымі фігурамі, правёў супраць гросмайстра камбінацыю і захапіў ініцыятыву ў эндшпілі. Паспрабуйце зрабіць гэта і вы. Сваю кемлівасць зможаце праверыць у наступным выпуску рубрыкі. Сачыце за газетай.

2.**Белыя** (А.Куніца): a1, a3, a5, b2, b4, c1, d2, f2, g1, g3, h2, h4 (12). **Чорныя** (В.Навумік): a7, b8, c5, c7, d6, d8, e7, f6, g5, g7, h6, h8 (12). 1...gf4 2. g:e5 d:f4 3. b:f8 fg3 4. h:f4 cb6 5. a:c7 b:d6 6. f:c5 fg5 7. h:f6 g:e7x.

3.**Белыя** (Д.Немец): a5, b4, c1, e1, f2, f4, g1, g3 (8). **Чорныя** (Р.Протчанка): a7, c7, d4, d6, d8, f6, h4, h6 (8). 1. ed2 dc3 2. gh2 ce1 3. fg5+.

4.**Белыя** (М.Семянюк): a3, c1, d2, d4, f2, h2 (6). **Чорныя** (С.Садоўскі): a5, b6, f4, g5, g7, h4 (6). 1. de5 2. ab4 3. h:a7x.

5.**Белыя** (Я.Якубовіч): a5, b4, d2, e3, f2, f4, f6, g1, g5, h6 (10). **Чорныя** (А.Стасючонак): a3, b6, b8, c5, c7, d4, d6, f8, h4 (9). 1... dc5! 2. ef4 ge3 3. df2 ba7 4. cd4 ce3 5. fd4 bc5 6.db6 ac7!x.

6.**Белыя** (Д.Федаровіч): g3, h2, дамка h8 (3). **Чорныя** (А.Кашнікава): a3, b6, e7, g5 (4). 1...ef6 2. ha7 ab2 3. ad4! gh4 4. da1 hf2 5. hg3+.

7.**Белыя** (А.Кашнікава): b2, c3, c5, d2, d4, e3, h4 (7). **Чорныя** (В.Нікалаева): a5, a7, b6, c7, e7, f6, g5 (7). 1. de5 bf2! 2. eg7 ef6! 3. ge5 fe1 4. hf6 ab4 5. ca5 ea1+.

Цікава пра шашкі

*Гульні, падобныя да шашак, былі папулярныя здаўна (ёсць звесткі, што яны існавалі ўжо ў Старажытным Егіпце).

* Шашкі, верагодна, пайшлі ад гульні "алькерк" (Маўрытанія). У ёй выкарыстоўвалася 12 фішак з абодвух бакоў і было правіла – для захопу чужой фігуры неабходна "пераскочыць" праз яе.

* Упершыню чэмпіянат па шашках адбыўся ў 1847 годзе. З тых часоў праводзяцца рэгулярныя спаборніцтвы па гэтым відзе спорту.

* Шашкі, у адрозненне ад тых жа шахмат, былі дазволены царквой, якая забараняла многія гульні і забавы.

* Уменне гуляць у шашкі было важным складнікам рыцарскага выхавання. У тыя часы гэтая гульня называлася "дамы", што адпавядала ўласціваму для рыцарскага саслоўя культу жанчыны.

Праверце рашэнні

"За 64-клетачнымі столікамі" (І.Міхальчанка–В.Навумік): **№1** – 9...d4-c3 10. d2:b4 a5:c3 11. b2:d4 c5:g1 12. e1-f2 g1:g5 13. h4:h8.

Мікалай ГЛАДКІ.

УСМІХНІЦЕСЯ...

– Доктар, у мяне нос закладзены.

– Божа! У мяне закладзена кватэра, закладзена дача, закладзена машына... А тут яшчэ вы са сваім носам!

***

Жонка – мужу:

– Я падаю на развод. Машыны дзелім напалам: мне "Лексус", табе пральная.

***

Банк. Начальнік:

– Зменшым зарплату Пятрову.

– Нельга, ён не зможа выплачваць іпатэку.

– Гэта яго праблемы.

– Іпатэка ўзята ў нашым банку.

– А каб яго!

***

Не, што за людзі? Зайшла ў госці чаю выпіць – на трэці дзень адчуваю: неяк не вельмі мне тут і рады...

Считать недействительной печать индивидуального предпринимателя Дубровского Александра Михайловича в связи с утерей.

МАЗАІКА

Мінус «Шахцёр»

У футбольных еўракубках працягнуць выступленне барысаўскі БАТЭ і мінскае "Дынама".

Футбалісты мінскага «Дынама» выйшлі ў трэці кваліфікацыйны раўнд Лігі Еўропы. 23 ліпеня ў матчы ў адказ другога адборачнага круга беларуская каманда выйграла на сваім полі ў балгарскага «Чорна Мора» – 4:0 (першая сустрэча – 1:1).

Наступным сапернікам «Дынама» будзе швейцарскі «Цюрых». 30 ліпеня мінская каманда Вука згуляе на выездзе, 6 жніўня – на сваім полі. Пераможца пары выходзіць у плэй-оф кваліфікацыі Лігі Еўропы.

А вось салігорскі «Шахцёр» выбыў з Лігі Еўропы. У матчы ў адказ другога кваліфікацыйнага раўнда беларуская каманда прайграла на выездзе аўстрыйскаму «Вольфсбергу» – 0:2 (першы матч – 0:1).

Такім чынам, у еўракубках засталіся толькі два прадстаўнікі беларускага футбола – барысаўскі БАТЭ, які выступае ў Лізе чэмпіёнаў, і мінскае "Дынама".

Беларусь і Польшча правядуць сумесную Універсіяду?

Пытанне падачы сумеснай заяўкі Беларусі і Польшчы на правядзенне Сусветнай зімовай універсіяды-2021 знаходзіцца ў стадыі разгляду і да канца яшчэ не вырашана.

Аб гэтым распавёў на прэс-канферэнцыі міністр адукацыі Беларусі, старшыня Беларускай асацыяцыі студэнцкага спорту Міхаіл Жураўкоў.

«Пытанне прапрацоўваецца, яно знаходзіцца ў працэсе разгляду. Прадстаўнікі Міжнароднай федэрацыі ўніверсітэцкага спорту (ФІСУ) былі ў Беларусі, знаёміліся з аб'ектамі, дзе магчыма правядзенне спаборніцтваў. Аднак пытанне арганізацыі ўніверсіяды няпростае перш за ўсё ў фінансавым плане, таму да канца яно яшчэ не вырашана», – сказаў Міхаіл Жураўкоў.

Падняліся

У рэйтынгу Кубка Дэвіса мужчынская зборная Беларусі па тэнісе ўзнялася з 55-га на 47-е месца.

Як паведамлялася, 17 ліпеня ў матчы другога круга 2-й групы Еўра-Афрыканскай зоны Беларусь выйграла ў гасцях у Турцыі.

18 верасня беларуская каманда згуляе ў гасцях з Партугаліяй за выхад у першую групу ЕАЗ. У новым рэйтынгу КД партугальцы займаюць 42-е месца (падняліся таксама на восем радкоў), піша БелаПАН.

Не хакеем адзіным...

Іграсі хакейнага клуба "Юнацтва" тры месяцы не атрымлівалі заробак.

Мінскі хакейны клуб «Юнацтва» перажывае фінансавы крызіс. Пра гэта ў эфіры тэлеканала «Беларусь 1» распавёў галоўны трэнер каманды **Міхаіл Захараў**.

Па словах спецыяліста, запазычанасці па заробках у клубе дасягалі трох месяцаў. Цяпер вырашыць фінансавыя праблемы дапамог кіраўнік Мінгарвыканкама.

"Толькі што разлічыліся. Таму што занадта ўжо вялікая запазычанасць была», – цытуе tribuna.com словы Захарава.

«Пажарныя – закладнікі прагрэсу»

Прысвячаецца пажарным, людзям "вогненнай" прафесіі

Па гарызанталі: 3. У беларускай міфалогіі дух хаты, які сваім плачам папярэджваў гаспадароў аб маючым адбыцца пажары. 8. "Быў Чарнобыль. Было балюча.//... смерці было, агню". З верша З.Гасціловіч "Жонкам пажарных, загінуўшых на Чарнобыльскай АЭС". 9. ... з агнём не сябруюць (прык.). 10. Працяглая моцная стральба з вялікай колькасці гармат. 13. Штат у г.Агая, дзе ў г.Гамільтон устаноўлены помнік пажарнаму з дзіцём на руках, выратаванаму ад пажару; помнік пажарным, ліквідатарам катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, устаноўлены ў г.Чарнобыль (Украіна). 14. Белая вадкасць, прадукт харчавання; лічылася, што калі ... ўліць у агонь, пажар суцішыцца. 15. Была ў сабакі ..., ды ад даждджу згарэла (прык.). 18. Цяжкая падзея (перан.). 19. Дзяржанне ў прыладах працы. 20. Лірычны верш з 14 радкоў. 21. Масляністае рэчыва ў тлушчу жывёл і раслін. 23. Царква гарыць, а людзі ... грэюць (прык.). 24. Ганебнае становішча, якое вызывае асуджэнне. 27. Укрыццё для стральбы ў выглядзе рова. 29. Артыст, які паказвае фокусы. 31. "Былі ... і дым//На полі ратным тым". З верша А.Вярцінскага "Два полі". 32. Тое, што і вохра. 33. ... Ігнаценка. Імя пажарнага, ліквідатара катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, ураджэнца Брагінскага раёна, якому было прысвоена ганаровае званне Героя Украіны. Памёр ад радыяцыі.

Па вертыкалі: 1. Тое, што і ізумруд. 2. Вялікая пасудзіна для вадкасці. 4. Святая ... . Прысвятак, які адзначаўся 5 лютага; лічылася, што соль, асвечаная ў гэты дзень, магутны сродак ад пажару. 5. Вялікая свойская птушка. 6. Лічылі, што столькі разоў трэба абысці пажар з велікодным яйцом, каб пажар не перакінуўся на суседнія хаты. 7. Агульная назва артылерыйскай зброі. 11. "... – заложнікі прагрэсу –//Ад цела аддзіралі з мясам робы". З верша С.Законнікава "Чорная быль". 12. Адна ... і ў печы не гарыць (прык.). 16. З агнём ліхія ... (прык.). 17. "Не, не: то – сцяг калядны,//Япрук там смаліцца дзесь ладны". З паэмы Я.Коласа "Новая зямля" ("Каляды"). 20. Рэзкія кароткія і частыя, падобныя на трэск гукі. 22. Пажарнай справе вучыцца – ... прыгадзіцца (прык.). 25. Пажарная ... . Сукупнасць створаных падраздзяленняў, устаноў, прызначаных для арганізацыі прафілактыкі пажараў і іх тушэння. 26. Птушка; лічылася, што за разбурэнне свайго гнязда ... заносіў палаючую галавешку на страху вінаватага. 28. Ніз пасудзіны, судна. 30. Свойская жывёліна, якую, як і сабаку, у час навальніцы выганялі з хаты, каб яе не спаліў пярун; лічылася, што ў сабакі і ... хаваецца "нячысцік".

Склаў Лявон ЦЕЛЕШ.
г.Дзяржынск.

Адказы на крыжаванку:

Па гарызанталі: 3. Хатнік. 8. Мора. 9. Дрэва. 10. Кананада. 13. Агая. 14. Малако. 15. Хата. 18. Драма. 19. Асада. 20. Санет. 21. Алеін. 23. Рукі. 24. Ганьба. 27. Акоп. 29. Фокуснік. 31. Агонь. 32. Охра. 33. Васіль.

Па вертыкалі: 1. Смарагд. 2. Бак. 4. Агата. 5. Індык. 6. Тры. 7. Гармата. 11. Пажарнікі. 12. Галавешка. 16. Жарты. 17. Пажар. 20. Строкат. 22. Наперад. 25. Ахова. 26. Бусел. 28. Дно. 30. Кот.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул. Энгельса, 34а.
Прыёмная:
тэл./факс (017) 3286871.
Тэл. рэкламнага аддзела:
(017) 3286609
nvonlineinfo@gmail.com
http://www.nv-online.info

9 772071 964000 15058

Падпісныя індэксы: 63222 – для індывідуальных падпісчыкаў, 632222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сродку масавай інфармацыі №947 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП №02330/106 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друк 27.07.2015 у 17.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж 25450 экз. Заказ №2696.